

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τέλεικά σε εἰς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(ᾠραζὶ 17: 47)

Ἰδρυτής
«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. π. ΧΑΡΙΠΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2013-2016»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, Θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεὺς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, ἐκπαιδευτικός, Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

π. Νικόλαος Μεσσαλᾶς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Κων. Χρυσουγιῆς
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:
Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:
Connections Πολιτισμός καὶ Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ
Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737

ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμούς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς **Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**
IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς **Τραπεζῆς Πειραιῶς-ΑΤΕ Bank**
IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς **ALPHA Bank**
IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXXX

Στὴν περίπτωσηι αὐτῆ οἱ δωρητὲς νά μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως, πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

1η Τριμηνία 2015, Τεύχος 144

Ἔκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

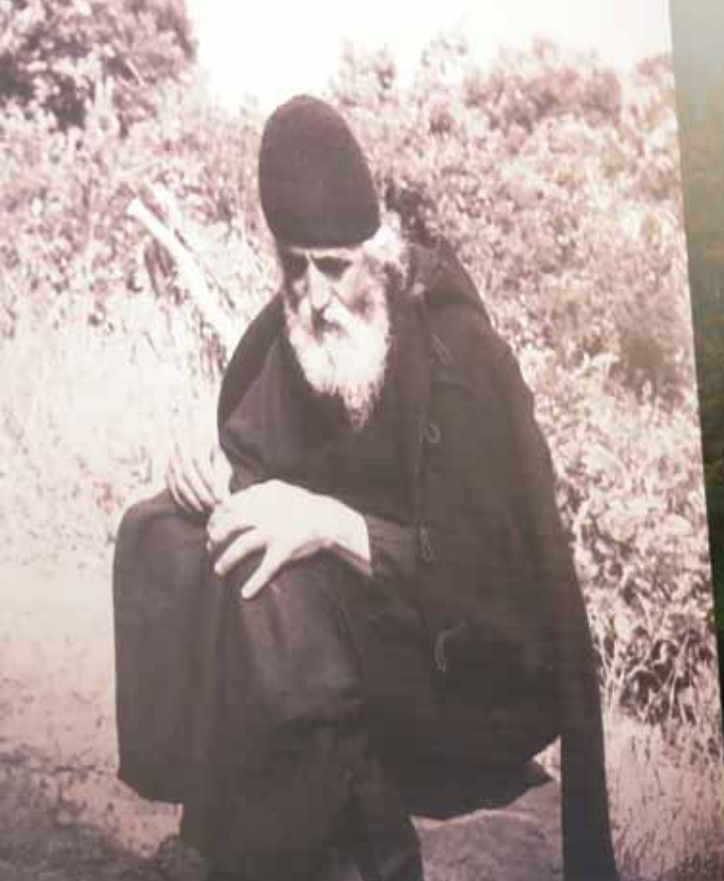
1. Ἡ μικρὴ Κορεάτισσα ἔχει ἀναμμένη τὴν λαμπάδα τῆς Ἀναστάσεως. Τὰ ματάκια τῆς λαμπυρίζουν ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι. Μεταδίδει τὸ Ἅγιο Φῶς, ὥστε νά φωτίσῃ τὴν χώρα τῆς Πρωϊνῆς Γαλήνης, ἀλλὰ καὶ γενικότερα τὴν Ἄπω Ἀνατολή.

2. Γυναῖκες μέσα στὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς προσέρχονται μέ λαχτάρια γιὰ νά ἀκούσουν τὸν Ὁρθόδοξο Ἱεραπόστολο καὶ νά γνωρίσουν τὴν Ἀληθινὴ Πίστι.

Ἡ ζωὴ τους ἀλλάζει ριζικά. Τὰ σκοτάδια διαλύονται καὶ ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας θερμαίνει τίς καρδιές τους· *«ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά!»* (Ρωμ. 10,15)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΪΣΙΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗ.	3-9
• ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗΝ Ι.Μ. ΚΕΝΥΑΣ. Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως	10-15
• ΑΚΟΥΡΑΣΤΟΣ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ κ.ΙΓΝΑΤΙΟΣ.	16-17
• ΠΩΣ ΠΑΝΕ ΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΣΑΣ; Ἀπὸ τὸ Ἱεραποστολικὸ Κλιμάκιο τῆς Κανάνγκα τοῦ Κονγκό.	18-19
• Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΑΙ Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ. Ἀθανασίας Δημ. Κοντογιαννακοπούλου	20-21
• ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΣΤΗΝ «ΓΛΥΚΕΙΑ ΚΑΝΑΝΓΚΑ». Ἱερέως π. Καλλινίκου Kakanda Bakole	22-23
• 220 ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΣΤΟ ΠΑΛΟΜΠΕ ΤΟΥ ΜΑΛΑΟΥΪ. Ἱερέως π. Ἐρμολάου Ἰατροῦ	24-28
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	28-31

Ἡ Α.Θ.Π. Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, στὸ βῆμα τοῦ Σισμανόγλειου Μεγάρου, ὁμιλεῖ γιὰ τὸν Ἅγιο Παῖσιο τὸν Ἀγιορείτη.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΪΣΙΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗ.

Στὶς 15-6-2015 στὴν αἴθουσα τοῦ Σισμανόγλειου Μεγάρου Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου στεγάζεται τὸ Ἑλληνικὸ Προξενεῖο, ἔγινε ἡ παρουσίασις τοῦ βιβλίου «Ὁ βίος τοῦ Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου» τοῦ Ἱερομονάχου Ἰσαάκ.

Τὸ βιβλίον μεταφράστηκε στὴν τουρκικὴ γλῶσσα ἀπὸ τὴν πολίτισσα κ. Ἀναστασία Ἀρπατζή καὶ ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «ΦΑΡΟΣ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ βιβλίον παρουσίασαν ἡ ἐκδότρια κ. Μαῦντὰ Σαρρῆ καὶ ἡ μεταφράστρια.

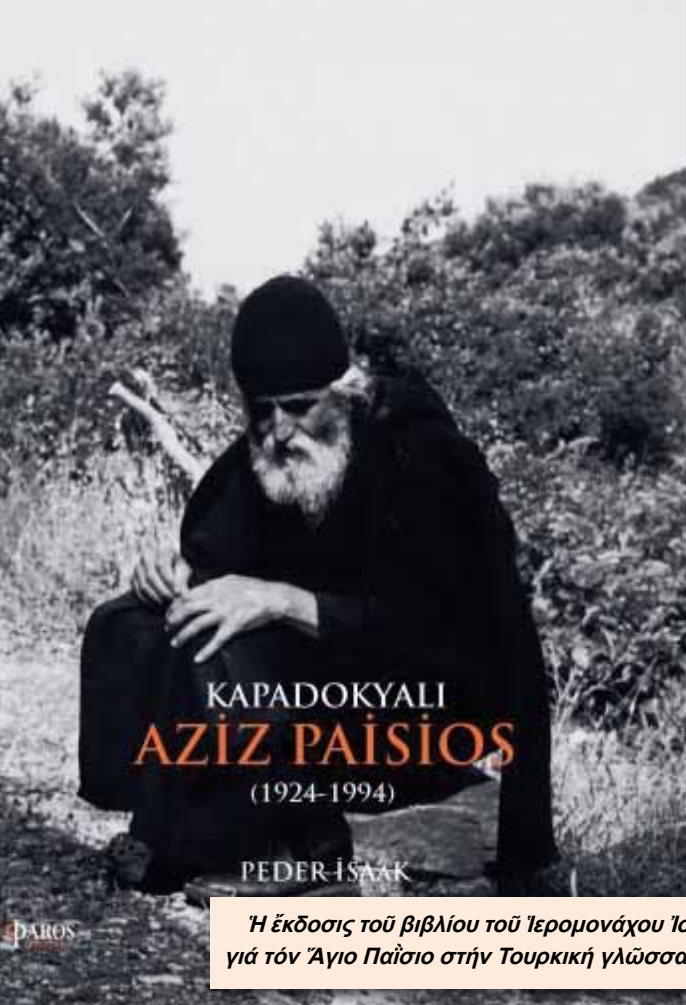
Ἀκολούθως μίλησε ὁ Ἀγιορείτης Ἱερομόναχος π. Θεολόγος καὶ τέλος ἐπισφράγισε τὴν ἐκδήλωσις ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος.

Παραθέτουμε τὶς ὁμιλίαι τοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ π. Θεολόγου.

**Ὅμιλία
τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. Βαρθολομαίου**

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Ἐντιμότες κύριε Γενικὲ Πρόξενε,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ,

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡμεῖς προσωπικῶς μὲ πολλὴν χαρὰν καὶ συγκίνησιν ὑποδεχόμεθα ἀπόψε τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν τοῦ βίου τοῦ ἐκ Φαράσων τῆς Καππαδοκίας καταγομένου Ἁγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, τῆς μεγάλης αὐτῆς συγχρόνου πνευματικῆς μορφῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ συμπάσης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἀνεγράφη προσφάτως εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, κατόπιν ἐπισήμου ἀποφάσεως τοῦ

ΦΑΡΟΣ

‘Η έκδοσις τοῦ βιβλίου τοῦ Ἱερομονάχου Ἰσαάκ γιά τόν Ἅγιο Παῖσιο στήν Τουρκική γλώσσα.

Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διερμηνεύσαντος τοιοιτοτρόπως τήν συνείδησιν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας περὶ τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Καί λέγομεν μὲ συγκίνησιν, διότι ἡ ἀποψινὴ ἐκδήλωσις διὰ τὴν ἐπίσημον κυκλοφορίαν τῆς μεταφράσεως ταύτης πραγματοποιεῖται εἰς μίαν εὐτυχῆ συγκυρίαν: Δηλαδή, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μας ἀπὸ τὸ καθιερωμένον ἐτήσιον προσκύνημά μας εἰς τὴν Καππαδοκίαν, τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ, καί, δεύτερον, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Συνάξεως τῶν Ἀθωνιτῶν Πατέρων, ἡ ὁποία ἐωρτάσθη μὲ ἐπίσημότητα χθὲς εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ πρώτην φοράν ἐμνημονεῦθη μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅγιος Παῖσιος, ἀναγνωσθεῖσης μάλιστα καὶ τῆς ἡμετέρας σχετικῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως εἰς τὸν πανίερρον Ναὸν τοῦ Πρωτάτου εἰς Καρυὰς Ἁγίου Ὁρους.

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος, φέρων τὴν διπλὴν ιδιότητα τοῦ Ἀγιορείτου καὶ τοῦ Καππαδόκου, συνεχίζει τὴν περίφημον ἀσκητικὴν καππαδοκικὴν παράδοσιν, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον καὶ ἐκτείνεται μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ

περιφήμου Χατζηγεώργη καὶ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἁγίου, Ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου.

Ἐχοντες εἰς τὴν καρδίαν μας νωπὰς τὰς μνήμας ἐκ τοῦ προσφάτου προσκυνήματός μας εἰς τὸν τόπον καταγωγῆς τοῦ Ἁγίου, ὅλας δὲ τὰς αἰσθήσεις μας πεπληρωμένας ἐκ τῆς πνευματικῆς εὐωδίας τῆς ἀγιοτόκου Καππαδοκίας, θέλομεν νὰ καταστήσωμεν ὅλους ἐσὰς κοινωνοὺς τῆς ἐνισχύσεως καὶ τῆς ἐκ Θεοῦ παρηγορίας τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν ἐκ τῆς ἐνοικουσίης εἰς τοὺς «σμικροὺς καὶ ἀπεράντους χώρους τῆς Καππαδοκίας» Θείας Χάριτος καὶ μαρτυρίας καὶ μαρτυρίου καὶ θυσίας καὶ κενώσεως καὶ δακρῶν καὶ προσευχῆς καὶ κατατρεγμῶν καὶ συμφορῶν μέχρι τοῦ «ἐξαπορηθῆναι καὶ τοῦ ζῆν» τὰς ἐκεῖ ὀρθοδόξους γενεάς.

Ὁ τόπος αὐτὸς μὲ πολλὴν ἀπλότητα ἐδέχθη τὴν κλήσιν τοῦ Θεοῦ, τὸν εὐαγγελικὸν σπῶρον, καὶ ἀκολουθῶν ὀπίσω τοῦ Κυρίου «διὰ τῆς στενῆς πύλης» (Λουκ. ιγ´ 24), «ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα» (Λουκ. η´ 8), ἄνθη εὐλαβείας, ὀνομαστοὺς Ἁγίους, ἀλλὰ καὶ ἀνωλύμους ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, φορεῖς τῆς ἀσκητικῆς παραδόσεως τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁμολογητὰς καὶ

ἐγκρατευτάς, πνεύματα δικαίων τετελειωμένα, τὰ ὅποια, ἀναμφιβόλως, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐπὶ αἰῶνας συνεχοῦς ὀρθοδόξου παρουσίας εἰς αὐτόν, δὲν παύουν νὰ μεσιτεύουν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῶν ἀπογόνων των καὶ κληρονόμων τῶν τιμημένων παραδόσεών των, ὑπὲρ τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν τὰ ὅποια ἐπότισαν μὲ τοὺς ἰδρωτάς τῶν μόχθων καὶ μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιάς των, ὄχι σπανίως δὲ καὶ μὲ τὸ μαρτύριον ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς εἰς Αὐτὸν Πίστewς.

Δοξάζοντες τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐλογίαν νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν κληρουχίαν μας τὸν εὐλογημένον αὐτὸν τόπον, τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μας ἀναθέτομεν εἰς τὴν ἀγάπην Του καὶ εἰς τὴν μεσιτείαν τῶν Ἁγίων τῆς Καππαδοκίας: Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου, Γεωργίου τοῦ Νεαπολίτου, Νεομάρτυρος Θεοχάρους τοῦ Νεαπολίτου, Ἀρσενίου καὶ Παΐσιου, τοῦ Ἀγιορείτου. Ἀκόμη, οἱ Μεγάλοι Καππαδόκai Πατέρες Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἡ Ὁσία Μακρίνα καὶ ἄλλοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα Κύριος οἶδε, δὲν σταματοῦν νὰ εὐρίσκωνται καὶ νὰ σκέπουν τοὺς χώρους εἰς τοὺς ὁποίους ἐγεννήθησαν, νὰ ἐνισχύουν τὴν ἐλπίδα μας ὅτι «νῦν καὶ ἀεὶ» θὰ συνεχίζεται ἡ ἀένναος μαρτυρία, διὰ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, δι' ἀγγέλων καὶ δι' ἀνθρώπων, καὶ ἡ τέλεις τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τοὺς φυσικοὺς χώρους, ὅπου ἡγίασαν ἐκεῖνοι καὶ ἡγίασαν καὶ τοὺς χώρους τῆς Ἁγίας Καππαδοκίας, θὰ ἐλέγωμεν.

Μὲ συγκίνησιν μαρτυροῦμεν εἰς τὴν ἀγάπην σας ὅτι ὁ Ἅγιος Παῖσιος, καίτοι Καππαδόκης, ἀνήκει εἰς ὀλόκληρον τὴν οἰκουμένην, ὡς ἄλλωστε μαρτυροῦν ἡ μετάφρασις τοῦ βίου καὶ τῆς διδασκαλίας του εἰς πολλὰς γλώσσας, καὶ τώρα καὶ εἰς τὴν τουρκικὴν, ἀλλὰ καὶ ἡ τιμὴ πρὸς τὴν μορφήν αὐτοῦ οὐ μόνον ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν καὶ ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔσπευσαν νὰ προβάλουν τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ, εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὸ ἄκουσμα τῆς ἀναγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐν κατακλείδι, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μοιρασθῶμεν μαζί σας καὶ μίαν ἀκόμη σκέψιν: οἱ Καππαδόκai εἶχον μίαν μακρὰν παράδοσιν τουρκοφώνου χριστιανικῆς γραμματείας, τὰ γνωστά «καρμανλίδικα», ἡ ὁποία ἦτο κατὰ βάσιν χριστιανική. Πιστεύομεν, λοιπόν, ὅτι ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ παρεκίνησεν ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὸν ἅγιον, νὰ μεταφράσουν τὸν θαυμαστὸν βίον του εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν, ὥστε οὗτος νὰ

Τὸ ἐντυπωσιακὸ Σισμανόγλειο Μέγαρο στὸν πολυσύχναστο κεντρικὸ δρόμο Πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

γίγη κτῆμα καὶ τῶν τουρκοφώνων ἀναγνωστῶν. Αἰσθανόμεθα ὅτι μὲ αὐτὴν τὴν μετάφρασιν συνεχίζεται, τρόπον τινά, ἡ εὐλαβικὴ παράδοσις τῆς καρμανλίδικης γραμματείας, ἔστω καὶ ἐὰν εἶναι εἰς τὴν καθομιλουμένην σύγχρονον τουρκικὴν γλῶσσαν, ἐνῶ τὰ καρμανλίδικα, ὡς γνωστόν, παρεκκλίνουν πῶς ἐξ αὐτῆς, παρουσιάζοντα δι-αλεκτικὰς διαφορὰς καὶ εἶναι γραμμένα μὲ ἑλλη-νικοὺς χαρακτήρας.

Ἐχομεν μάλιστα βεβαίαν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ παροῦσα ἐκδοσις τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Παΐσιου, ὁ ὁποῖος ἔχει συνταχθῆ ὑπὸ δύο ἀνθρώπων, οἵτινες ἔζησαν ἀπὸ πολὺ κοντὰ τὸν ἅγιον καὶ ὑπῆρξαν πνευματικὰ τέκνα καὶ συνασκηταὶ αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἰσαὰκ ἐκ Λιβάνου καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ αὐτοῦ Εὐθυμίου ἱερομονάχου, Γέροντος τῆς Ἱερᾶς Καλύβης Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἐν Ἁγίῳ Ὁρει, θὰ βοηθήσῃ πολλοὺς συνανθρώπους μας νὰ γνωρίσουν τὸ πνευματικὸν μεγαλεῖον τοῦ ἁγίου, νὰ θαυμάσουν τὰ κατορθώματα καὶ τὴν ἀγάπην του διὰ τὸν Θεόν, νὰ τὸν ἐπικαλεσθοῦν καὶ νὰ ζητήσουν τὴν βοήθειαν καὶ τὴν χάριν του.

Μέσα στην αίθουσα του Μεγάλου ὁ Πατριάρχης, ὁ π. Θεολόγος, ὁ Ἑλληνας Πρόξενος, ἡ μεταφράστρια κ. Ἀρπατζή καὶ ἡ ἐκδότρια κ. Σαρρή.

Εὐλογοῦντες τὴν ἔκδοσιν ταύτην συγχαίρομεν τοὺς συντελεστάς αὐτῆς, ὡς καὶ τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον τὸν ἀναλαβόντα τὴν κυκλοφόρησιν αὐτοῦ, καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸν φιλάγιον κόπον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεβλήθησαν, εὐχόμενοι πλουσιόκαρπον τὸν ἀμητὸν αὐτῆς καὶ τὴν σκέπην τῶν εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Παΐσιου, τοῦ Καππαδόκου καὶ Ἀγιορείτου. Ἀμήν.

Ὁμιλία π. Θεολόγου

Παναγιώτατε πάτερ καὶ Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι, ἀξιότιμε κ. Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, σεβαστοὶ πατέρες, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Ἀναξίως, ἀλλὰ κάνοντας ὑπακοή, ἦλθα νὰ δώσω μιά προσωπικὴ μαρτυρία γιὰ ἕναν θαυμαστόν Ἅγιο πού ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔβαλε στὴν ζωὴ μου, πού δέν ἀξιώθηκα νὰ τὸν μιμηθῶ, ἀλλὰ προσπαθῶ νὰ ζῶ μὲ τὴν εὐχή του.

Μέσα στὴν χαρὰ τῆς σημερινῆς παρουσιάσεως ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ἀναπτύξω μερικὲς ἐμπειρίες πού βίωσα καὶ δέν εἶναι καταγεγραμμένες στὸν τόμο πού ἐκδίδεται σήμερα.

Ἡ μικρὴ μαρτυρία πού σᾶς καταθέτω ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1972 πού σάν φοιτητής, στὴν δευτέρη ἐπίσκεψί μου στό Ἅγιον Ὄρος, γνώρισα ἕναν Ἄνθρωπο, ὅπως ὁ Θεός θέλει τὸν Ἄνθρωπο, Εἰκόνα Του ζωντανή μπροστά μου, τὸν Ἅγιο Παῖσιο. Κάθε φορά πού συναντοῦσα τὸν Γέροντα, εἶχα τὴν συναίσθησι ὅτι μοῦ μιλοῦσε ὁ

Θεός. Ὁ ἴδιος ἐξαφανίζοταν μέσα στὴν Ἀγάπη, στὴν Ταπείνωσι, στὴν Πραότητα, στὴν Διάκρισι. Δέν στεκόταν μπροστά μου σάν μιά προσωπικότητα, ἀλλὰ ἦταν διάφανος, ὥστε μέσω αὐτοῦ νὰ βλέπω καὶ νὰ ἀκούω τὸν Θεό, διότι «ζοῦσε οὐκέτι αὐτός, ἀλλὰ ζοῦσε ἐν αὐτῷ ὁ Χριστός».

Σὲ μιά ἀπὸ τὶς πρῶτες συναντήσεις μας, στὸ Κελλί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μοῦ ἐξηγοῦσε πῶς τὰ ἄγρια ζῶα δέν φοβοῦνται, ἀλλὰ σέβονται καὶ ἀναγνωρίζουν τὸν ἄνθρωπο πού ἔχει Χάριν Θεοῦ, ἐνῶ τὰ ἡμερα ζῶα παίρνουν τὶς συνήθειες καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ κυρίου τους. Μεταξύ ἄλλων μοῦ ἔλεγε ὅτι τὸν πλησιάζουν τὰ λαγουδάκια καὶ τὰ ἀγριογούρουνα καὶ τὰ σταυρώνει στό μέτωπο καὶ δέν τὰ πιάνουν τὰ βόλια τῶν κυνηγῶν. Μιά ἡμέρα τὸν ἀκολουθοῦσα σὲ ἕνα μονοπάτι στὴν Καψάλα κοντὰ στό Κελλί του. Βάδιζε σάν κουρασμένος πατώντας μιά δεξιά καὶ μιά ἀριστερά στό μονοπάτι. «Γέροντα, σᾶς πονοῦν τὰ πόδια σας;» τὸν ἐρώτησα. «Δέν βλέπεις, εὐλογημένε», μοῦ ἀπάντησε «τὰ μυρμηγκία πού προχωροῦν στὴν μέση τοῦ μονοπατιοῦ;».

Μοῦ εἶχε συστήσει τότε νὰ διαβάσω τοὺς ἀσκητικούς λόγους τοῦ Ἀββᾶ Ἰσαάκ. Δέν εἶχα ὅμως χρόνο, γιατί σπούδαζα στό Πολυτεχνεῖο. Πῆρα ἀργότερα τὸ βιβλίο μαζί μου στό Παρίσι, ὅπου ἔκανα μεταπτυχιακά. Ἐκεῖ, σὲ μιά ἡσυχὴ σοφίτα, βλέποντας τὰ καμπαναριά τῆς Παναγίας τὸ 1977, ὁ Ἀββᾶς Ἰσαάκ μὲ βοήθησε νὰ ἀποφασίσω νὰ ζήσω σάν Μοναχός κοντὰ στὸν Γέροντα. Ὅταν ἐπέστρεψα στὴν Ἑλλάδα, ἐκεῖνος μὲ προέτρεψε

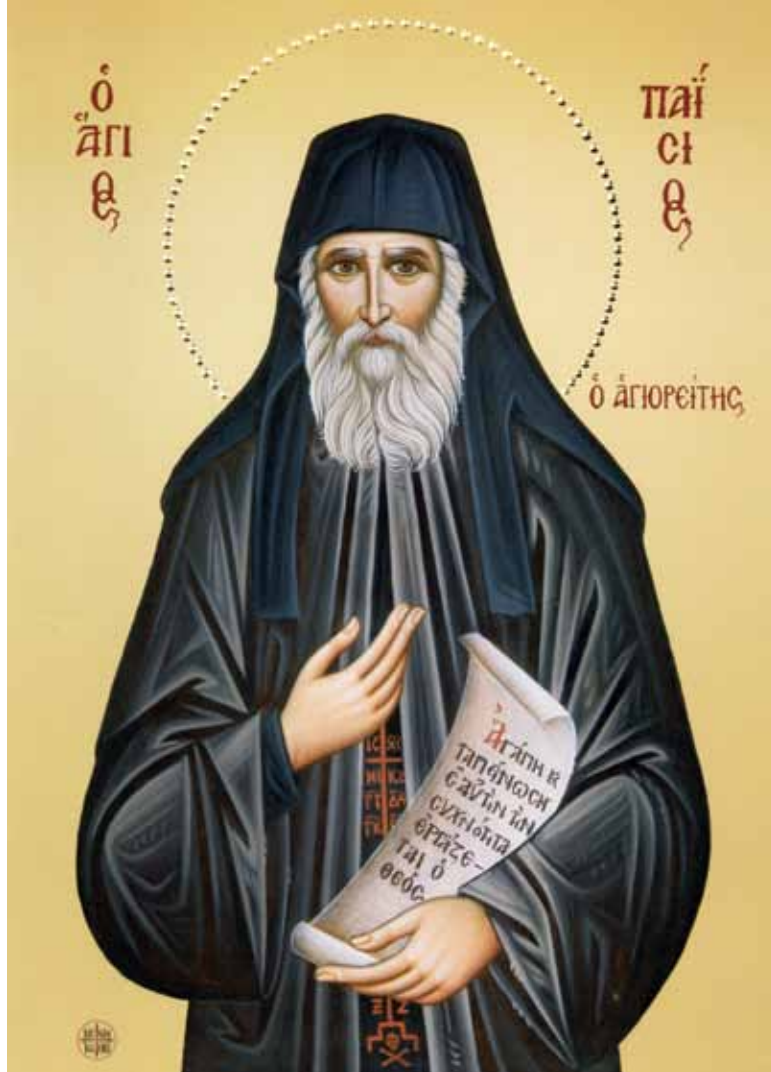
νά υπηρετήσω πρώτα τήν στρατιωτική μου θητεία καί μετά νά πάω στό Ἅγιον Ὄρος.

Ὅσο υπηρετοῦσα στόν στρατό, μέ παρηγοροῦσε μέ τήν προσευχή του καί τίς ἐμπειρίες του πού μοῦ διηγεῖτο. Πολλάκις ἔχουν γραφεῖ τά θαύματα πού ἔζησε, ἡ αὐτοθυσία, ὁ τρόπος καί τό φιλότιμο μέ τό ὅποιο ὑπηρετήσε. Στήν διάρκεια τῶν μαχῶν, μέσα στόν ἐμφύλιο, μοῦ εἶπε ὅτι τόν ἔστειλαν κάποτε σέ ἕνα κοντινό χωριό νά ἀγοράσῃ τρόφιμα γιά τήν διμοιρία του. Ἀφοῦ ψώνισε, τράβηξε γιά τό βουνό. Τότε βγήκε ἡ γυναίκα πού εἶχε τό μπακάλικο καί τοῦ φώναξε ἀπό μακριά: «Στρατιώτη, γύρνα πίσω, ξέχασες τό ὄπλο σου». Τό ἀληθινό ὄπλο τοῦ Γέροντα ἦταν ὁ στρατιωτικός καί ὁ πνευματικός ἀσύρματος, μέ τόν ὁποῖον ἔσωζε σώματα καί ψυχές.

Εἶχε προεῖδει τήν ἀναχώρησί του ἀπό τό Κελλί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ἔτσι μετά τήν ἀπολυσί μου ἀπό τόν στρατό κατευθύνθηκα κοντά του καί ὄχι στήν μονή Σταυρονικήτα, ὅπως σκεπτόμουν. Καθώς ὁ ἴδιος δέν κρατοῦσε στό Κελλί του μοναχοῦς, μέ ὁδήγησε στό Κουτλουμουσί. Γνωρίζοντας τήν διάθεσί μου γιά τήν Ἱεραποστολή (τήν ὁποία μοῦ εἶχε ἐμπνεύσει ὁ πνευματικός μου π. Χαρίτων Πνευματικάκις, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρησε στό Congo, ὀργάνωσε τήν ἱεραποστολική Ἐκκλησία στήν Kananga καί ἐκοιμήθη ἐκεῖ μετά 25 χρόνια), μοῦ ζήτησε νά εἶναι αὐτό τό πρῶτο θέμα πού θά ἀναφέρω στόν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς. Ὁ ἴδιος ὁ Γέροντας τό 1993 μέ προέτρεψε νά πάω στήν Ἀλβανία, ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀναστάσιος μέ κάλεσε ἐκεῖ. Ἐνδιαφερόταν πολύ γιά τήν ἀπανταχοῦ Ἐκκλησία λέγοντάς μου κάποτε ὅτι τό σημαντικώτερο εἶναι νά ὀργανωθοῦν ἱεραποστολές στήν Κίνα.

Σάν νέο ἀρχιτέκτονα μέ συνεβούλευε πολλές φορές γιά ἀπλά ἀλλά βασικά θέματα, ὅπως π.χ. γιά τά παρεκκλήσια πού διαμορφώνονται μέσα σέ κτήρια: ὅτι δέν πρέπει νά ἔχουν ἀπό πάνω ἢ ἀπό κάτω κατοικίες καί ὑπνοδωμάτια. Τίς εἰκόνες νά μήν τίς τοποθετοῦμε σέ τοίχους, ὅπου ὑπάρχουν ὀπισθεν βοηθητικοί χώροι. Τά λύματα ἀπό τήν λάντζα τῆς κουζίνας νά μήν καταλήγουν στόν βόθρο ἢ στήν κεντρική ἀποχέτευσι, ἀλλά νά ἔχουν δική τους ἐξοδο καί κατάληξι, ἀφοῦ τό φαγητό ἀλλά καί τά περισσεύματα εὐλογοῦνται.

Μίαν ἡμέρα πού τόν ἐπισκέφθηκα, μοῦ ἀνοιξε τήν πόρτα ἀκολουθούμενος ἀπό ἕναν νέο ἄνδρα γύρω στά 30. Ἀφοῦ τόν ἀποχαιρέτησε καί ἐκεῖνος ἔφυγε χαρούμενος, γύρισε μετά πρὸς ἐμένα λέγοντας: «Πῶ! Πῶ! τί δύναμι ἔχει ἡ Παναγία μας,

καί δαιμόνια βγάζει!». Θαύμαζε τό θαῦμα πού ὁ ἴδιος εἶχε ὑπουργήσει ἐπικαλούμενος τήν Παναγία μας. (Συνήθως σταύρωνε τούς ἀρρώστους μέ τά λείψανα τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου, πού εἶχε στόν Ναό καί μέ τήν προσευχή του ἐνεργοῦσε σέ αὐτούς ὁ Κύριος). Ἀμέσως μετά συναισθανόμενος τί μοῦ εἶχε ἀναφέρει, ζήτησε νά μήν κάνω λόγο σέ κανέναν.

Εἶχε πολλές ὥραϊες διηγήσεις ἀπό τήν διαμονή του στό Σινᾶ. Ἐκεῖ, στά κτήματα τῆς Μονῆς, μάζευαν καί κλάδευαν συγχρόνως τίς ἐλιές. Ὁ Γέροντας, ἔχοντας τήν εὐθύνη τῆς ἐργασίας, ἔδωσε ὅλα τά κλαδιά στούς Βεδουῖνους πού βοηθοῦσαν. (Τά βράδρια λόγῳ ὑπομέτρου κάνει πολύ κρύο καί συνήθως δέν ἔχουν τίποτες ἄλλο νά κάψουν γιά νά ζεσταθοῦν παρά μόνον τίς κοπριές ἀπό τίς καμήλες). Ἐκεῖνοι τότε, ἐντυπωσιασμένοι ἀπό τήν πράξι του, τοῦ εἶπαν: «Εἶσαι καλός ἄνθρωπος, θά βρέξει!». «Πράγματι ἐκεῖνο τό βράδυ ἔβρεξε!», μοῦ εἶπε. Ἡ βροχή εἶναι ἡ μεγαλύτερη εὐλογία στήν ἔρημο τοῦ Σινᾶ.

Ὁ Γέροντας ἀνέφερε ὅτι κάθε ἐποχή ἔχει τούς

*Φωτογραφία του Αγίου σέ ώρα περι-
συλλογής και γαλήνης.*

άγιους της, πού μέ τήν προσευχή τους κρατοῦν τόν κόσμο νά μήν τόν καταστρέψη ὁ διάβολος. Ἡ προσευχή, ἔλεγε ἐπίσης, ενός αγίου μπορεῖ νά ἀλλάξει τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ.

Τόν Ἰανουάριο τοῦ 1982, ὅταν χειροτονήθηκα, μοῦ εἶπε: «Δέν θά ὀδηγήσης ξανά». (Μερικές φορές ἐξυπηρετοῦσα καί τό Μοναστήρι σάν ὀδηγός). Μετά τέσσερεις μήνες ἔγινε ἕνα θανατηφόρο δυστύχημα μέ τό αὐτοκίνητο τῆς Μονῆς, ἐντός Αγίου Ὁρους. Ἐνας ἡλικιωμένος ἱερομόναχος ἔφυγε μέ δραματικό τρόπο, ἐνώ ὅλοι οἱ ἄλλοι συνεπιβάτες δέν πάθαμε τό παραμικρό. Θά ἤμουν ἐγώ ὁ ὀδηγός τοῦ αὐτοκινήτου, ἐάν ὁ Γέροντας δέν εἶχε προφυλάξει καί τήν ζωή καί τήν ἱερωσύνη μου. Μετά ἀπό αὐτό ἤμουν σέ ἄσχημη ψυχική κατάσταση. Ἐκεῖνος ἀνάμεσα στά ἄλλα πού μοῦ εἶπε γιά νά διορθώση τόν

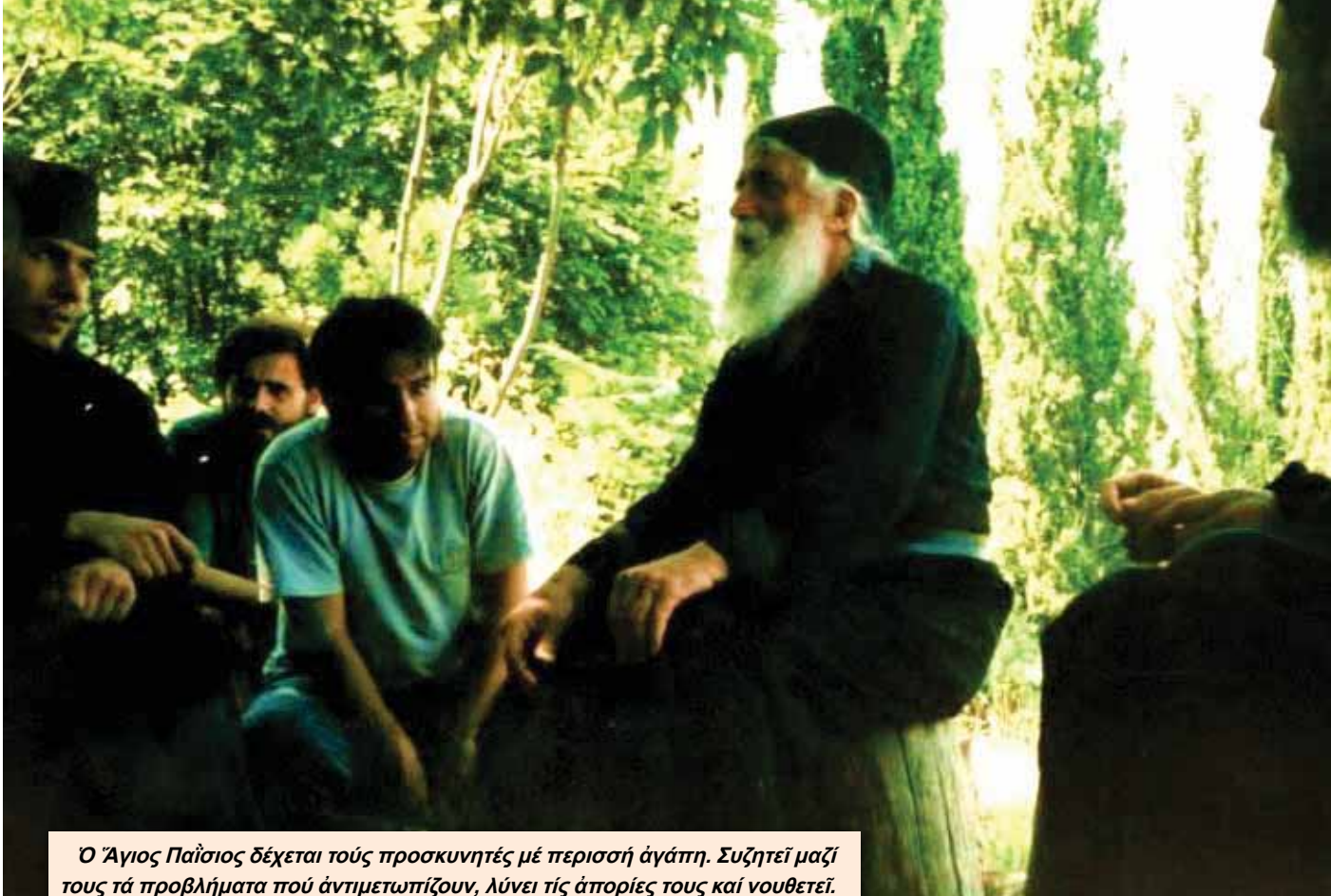
«λογισμό» μου καί νά μέ παρηγορήσει, μαθαίνοντας ὅτι στό αὐτοκίνητο ἀντί γιά ὑγρά φρένων εἶχαν βάλει σπορέλαιο, γέλασε λέγοντας: «Ἄ! Ἀπό αὐτό πού φτιάχνουν νηστήσιμες τηγανιτές πατάτες!».

Πολλές φορές μέ ἕνα ἀστεῖο παρηγοροῦσε ἢ ἔκανε κάποια παρατήρησι ἢ ἄλλαζε μιά βαρειά ἀτμόσφαιρα. Τό χιοῦμορ του ἦταν λεπτό καί διακριτικό. Ὁ ἱερομόναχος Ἀρσένιος (πού μένει τώρα στήν Παναγούδα) καί ἐγώ συμμετείχαμε καί ψέλναμε σέ μιά Ἐξόδιο ἀκολουθία παρουσία τοῦ Γέροντα στήν Σκήτη τοῦ Αγίου Παντελεήμονος. Μετά, ὅταν μᾶς βρῆκε, μᾶς ἔλεγε: «Παραλίγο νά τόν ἀναστήσετε τόν μακαρίτη μέ τό ψάλσιμό σας ἐσεῖς!»

Τό 1982, νέος στήν ἱερωσύνη, σέ μιά ἐπίσκεψί μου στόν Γέροντα αὐθόρμητα τοῦ εἶπα: «Εἶμαι τόσο καιρό Μοναχός καί ἕνα θαῦμα δέν εἶδα». Ὁ Γέροντας μέ ἐπέπληξε ἀμέσως: «Ἐσύ ἱερέας τό λές αὐτό; Κάθε ἡμέρα λειτουργεῖς καί βλέπεις μπροστά σου τόν Ἄρτο καί τόν Οἶνο νά γίνονται Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ! Τί μεγαλύτερο θαῦμα θέλεις;» Ἐγώ ντράπηκα.

Ὡς ἀρχοντάρης (ὑπεύθυνος τοῦ ξενώνα) στό Μοναστήρι πολλές φορές συνόδευα ἄλλοδαπούς καί μή στήν Παναγούδα γιά νά διευκολύνω τήν συνεννόησι ἀλλά καί νά ὠφεληθῶ ὁ ἴδιος. Ἐνα ἀπόγευμα ὠδήγησα στόν Γέροντα ἕνα νεαρό γάλλο μέ σοβαρά προβλήματα. Μετά ἀπό σύντομη συζήτησι μοῦ εἶπε ὁ Γέροντας ὅτι θά τόν κρατοῦσε τό βράδυ γιά νά τόν βοηθήσει περισσότερο. Τό ἄλλο πρῶτῃ ἐπέστρεψε ὁ γάλλος χαρούμενος ἔχοντας πάρει ἀπάντησι ἀπό τόν Γέροντα, σέ ὅ,τι τόν βασάνιζε. Ἐνῶ δέν μιλοῦσε οὔτε λέξι γαλλικά ἐντούτοις εἶχαν θαυμαστή ἐπικοινωνία.

Ἦταν χειμῶνας καί μέ νοθετοῦσε στό χειμερινό ἀρχονταρῆκι, ἐκεῖ ὅπου ἄναβε γιά ὅλους κερῆκια κατά τήν ἀγρυπνία του, στήν ζεστασιά τῆς κτιστῆς ξυλόσομπας. Οἱ γωνιές καί τά παράθυρα εἶχαν ἰστούς ἀράχνης. Τά παρατηροῦσα μέ τήν διάθεσι νά τά καθάρισω. «Αὐτά τά ἀφήνω γιά διακόσμηση» μέ πρόλαβε. Ἄκουγα γιά ἀρκετή ὥρα τό κουδουνάκι πού κτυποῦσε κάποιος στήν κάτω πόρτα. Ὁ Γέροντας συνέχιζε νά μοῦ μιλά. «Κάποιος ἔχει ὥρα πού κτυπάει» τοῦ εἶπα. «Δέν ἔχει κανένα πρόβλημα αὐτός, ἦλθε μόνο γιά...» μοῦ ἀπάντησε. «Μά, Γέροντα, πῶς γνωρίζετε τόν κάθε ἕνα μέ τό ὄνομά του καί τά προβλημάτά του χωρίς νά τόν ἔχετε ξαναδεῖ;» συνέχισα. «Ἡ Παναγία μοῦ ἔδωσε αὐτό τό χάρισμα, τότε πού μοῦ ἀνέθεσε καί τό διακόνημα νά βοηθάω ὅποιον ἔρχεται μέχρις ἐδῶ.»

Ὁ Ἅγιος Παΐσιος δέχεται τοὺς προσκυνητὲς μὲ περισσὴ ἀγάπη. Συζητεῖ μαζί τους τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν, λύνει τὶς ἀπορίες τους καὶ νουθετεῖ.

Ἄλλοτε τοῦ ἐξέφρασα τὴν ἀπορία μου πῶς γίνονται ἰάσεις καὶ θαυματουργές ἐπεμβάσεις στὸν κόσμο καὶ ἔρχονται μετὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν τὸν ἔχουν ξαναδεῖ. «Εὐλογημένη, ὁ Θεὸς ἐπεμβαίνει, ἀπλὰ συμβαίνουν τὴν ὥρα ποὺ προσεύχομαι καὶ ἀνάβω κεράκια γιὰ τὰ ἀπροστάτευτα παιδιά, γιὰ ὄσους κινδυνεύουν στὴν ἀσφαλτο ἢ στὰ νοσοκομεῖα...». Ὁ Γέροντας ὁμαδοποιοῦσε τοὺς πονεμένους καὶ αὐτοὺς ποὺ εἶχαν ἀνάγκη καὶ ἀγρυπνοῦσε κάθε βράδυ προσευχόμενος. Πολύ συμπονοῦσε τὶς ψυχές τῶν βρεφῶν τῶν ἐκτρώσεων καὶ μοῦ ζήτησε νὰ τὶς μνημονεύω ἰδιαίτερα μετὰ ἀπὸ ἓνα φρικτὸ ὄραμα ποὺ εἶδε καὶ μοῦ διηγήθηκε.

Μοῦ ἔλεγε ἀκόμη: «Νὰ προσεύχεσαι μὲ πόνο γιὰ τὰ προβλήματα τῶν ἄλλων καὶ ἡ προσευχή σου νὰ συνοδεύεται ἀπὸ σωματικὸ κόπο. Μνημονεύοντας τὰ ὀνόματα στὴν προσκομιδὴ νὰ φέρνης στὸν νοῦ σου τὸ πρόσωπο τοῦ κάθε ἑνός. Στὶς ἀκολουθίες νὰ ἀποφεύγης νὰ κάθεσαι καὶ νὰ παραμένης πάντοτε ὀρθὸς σὲ ὅλη τὴν Θεία Λειτουργία».

Κάποτε μοῦ ἀνέφερε: «Προσπαθῶ, ὅταν ἔχω κόσμο νὰ μὴν σκέπτομαι τὸν Χριστό, γιατί τότε

μὲ τρελαίνει ἡ Ἀγάπη Του καὶ νοιώθω τέτοια χαρὰ ποὺ πηδάω καὶ χορεύω καὶ ἂν μὲ δῆ κανεὶς θά σκανδαλισθῆ».

Ἐδειχνε τὴν πατρικὴν στοργὴ καὶ ἀγάπη του, μὲ ἓναν ἀποχαιρετιστήριον ἀσπασμὸ ψηλά στό μέτωπο.

Ἡ ψυχὴ του μάτωνα, ὅταν ἀδικεῖτο κάποιος ἅγιος. Ἐνοιωθε πόνο ποὺ δὲν τιμοῦμε τὸν Ἀπόστολο Ἰούδα, ποὺ γιορτάζει τὴν ἴδια ἡμέρα μὲ τὸν Ἅγιό του, τὸν μέγα Παῖσιο (19 Ἰουνίου). Στὸν ἐπίλογο τοῦ βίου τοῦ ἀδικημένου Χατζηγιώργη (ποὺ ἀσκήτευσε στὴν Κερασίᾳ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου καὶ ἐγὼ διαμένω) ἐρμηνεύει μὲ τὸν Πνευματικὸ νόμο τὴν μεγάλη ἀδικία ποὺ ὑπέστη ἐκεῖνος καὶ ἡ ὁποία ἐγένε αἰτία νὰ τὸν ἀγαπήσῃ τόσο πολὺ ὁ Γέροντας.

Αὐτὰ ἔκρινα φρόνιμο νὰ ἀναφέρω σήμερα στὴν Ἀγάπη σας.

Ἡ ἀγιότητος γῆ τῆς Καππαδοκίας ἀγάλλεται γιὰ τὸν Ἅγιό μας. Ἄς ἔχουν λοιπὸν καὶ οἱ πατριῶτες του τὴν εὐλογία νὰ διαβάσουν στὴν γλῶσσα τους τὸν βίο του καὶ κατόπιν νὰ τὸν μιμηθοῦν, ὥστε νὰ εἶναι μαζί του καὶ στὴν ἄνω πατρίδα. Καὶ αὐτοὶ καὶ ἐμεῖς ἄς ἔχουμε τὴν Εὐχὴ του. Ἀμήν.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος γίνεται δεκτός με ένθουσιασμό στη φυλή Τουρκάνα, που καυχάται ότι έχει καταγωγή από τον Μέγα Αλέξανδρο.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗΝ Ι.Μ. ΚΕΝΥΑΣ.

Η φυλή Τουρκάνα και ο Μέγας Αλέξανδρος

Η φυλή των Τουρκάνα είναι μία πολύ συμπαθής και περήφανη φυλή, άφου καυχώνται ότι έχουν την καταγωγή τους από τον δικό μας τόν Μέγα Αλέξανδρο. Ώς ένας που συνεχώς ασχολείται με έρευνες, έξερευνήσεις και ανακαλύψεις από τους πρώτους που ήλθαν εδώ, διαπίστωσα ότι ανήκαν στή φυλή αυτή. Η φυλή παραμένει ακόμα άγρια, πιστή στις παραδόσεις και δεμένη άμεσα με τό ασύλληπτο παρελθόν που πάει πίσω χιλιάδες χρόνια, που άποκαλύπτει στό βάθος τήν ιστορική της καταγωγή. Προσπάθησα νά έρευνήσω τό όλο θέμα βαθύτερα. Μου άρεσαν πάντα οι ιστορίες που είχαν μέσα πλούσιο τό αίσθημα του μύθου, του παραμυθιού, του περιεχομένου, που μόνο σάν φαντασία έμοιαζαν όλα. Άκουσα πρώτα προσεκτικά τούς μαθητές μου. Τούς θαύμαζα, γιατί είχαν νά κάνω με νέους των είκοσι έτών, όμως είχαν μέσα στό λεγόμενά τους μία αύθεντικότητα, μία πίστι και - με τήν καλή έννοια - έναν έγωισμό: ή καταγωγή μας από τόν Μέγα Αλέξανδρο. Οι ίδιοι ψηλοί, μαύροι, λεπτά όμως χαρακτηριστικά, όμορφοι, κορμιά ρωμαλέα, έξυπνοι, άριστοι στίς σχέσεις τους με τούς άλλους. Ένθουμούμαι έναν άπ' αυτούς που τόν φέραμε εδώ στή Σχολή μας. Ήταν μόλις δεκαεπτά χρονών, άβάππιστος φυσικά. Έγινε στό τέλος ό νονός του. Ήταν τό άγνωστο ξεκίνημα. Η πορεία με όλα τά αναπάντε-

χα γεγονότα. Μου φάνηκαν όλα σάν μύθος. "Όταν όμως έφθασα στήν έρημο, κοντά στό σύνορα Αίθιοπίας και Σουδάν, συνάντησα τούς πρεσβυτέρους, τούς γέροντες, οι όποιοι γνώριζαν όπωςδήποτε περισσότερα και με έπεισαν. Μιά φυλή -δύο μέρες ταξίδι-, μέσα σε ζούγκλες, έρήμους, βουνά, δάση και ποτάμια· ήταν ή μεγάλη ανακάλυψη. Τούς θαύμαζα. "Όντως έμοιαζαν σάν νά ήταν στρατιώτες του Μεγάλου Αλεξάνδρου, μέσα σ' εκείνο τό άγριο τοπίο, ήμίγυμνοι, με τήν χλαμύδα γύρω τους..., μόνο που έλειπε σωματικά ό στρατηλάτης. "Εκλεισα για λίγο τά μάτια μου και τόν έφερα ανάμεσά τους. Ήταν παρών, δίνοντας οδηγίες και διαταγές. Τό άποκορύφωμα όλων αυτών ήταν ό τάφος του Βασιλιά Φιλίππου στή Βεργίνα. Με μεγάλη μου έκπληξι διαπίστωσα ότι τά αντικείμενα μέσα στόν τάφο του ήταν ακριβώς σάν αυτά που χρησιμοποιούν σήμερα οι Τουρκάνα. Και τό σημαντικό: Ό πίνακας ζωγραφικής πάνω από τόν τάφο που άπεικονίζει τόν Μέγα Αλέξανδρο σε μία σκηνή μέσα στή ζούγκλα τής Άφρικής με τά άγρια ζώα και τό σήμα κατατεθέν, ή φύσι, τά δέντρα, ακριβώς τά ίδια που είναι τόσο σπάνια, όμως περικυκλώνουν αυτή τήν περιοχή. (Τότε μπόρεσα και έγραψα τίσ δύο μου μελέτες -Άγγλικά και Έλληνικά- για τή σχέση του Μεγάλου Αλεξάνδρου με τή φυλή Τουρκάνα).

Έγκαίνια νέου ναού. Προοπτική της Όρθοδοξίας στην Αφρικανική Ήπειρο

Τά Έγκαίνια τοῦ τρίτου Ναοῦ στήν περιοχή Τουρκάνα, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἦταν γιὰ τοὺς πιστοὺς ἐκπλήρωση διακαοῦς πόθου· «ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν» (Ψαλμ.67,27)

7 Ἰουνίου 2015, ἡμέρα Κυριακή. Ὑστερα ἀπὸ μιά κοπιώδη διαδρομὴ φθάσαμε, γιὰ νὰ ἐγκαινιάσουμε τὸν τρίτο ὀρθόδοξο ναό, ἀφιερωμένο στὸν Ἅγιο Νικόλαο. Δὲν θὰ μπορούσα νὰ διανοηθῶ ὅτι στὸ διάστημα αὐτό, τῶν τριάντα τόσων χρόνων, ἡ Ὀρθοδοξία κυριολεκτικὰ φυτεύτηκε καὶ ἔβγαλε καρπούς, γλυκοὺς καρπούς, ἀκόμα καὶ σ' αὐτὴ τὴ φυλὴ πού εἶναι τόσο περήφανη γιὰ τὴ σχέσι της μέ τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο. Πέντε ἱερεῖς τῆς φυλῆς αὐτῆς ὄλοι ἀπόφοιτοι τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς «Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ὁ Γ΄», πού πραγματικά μεταφέρεται μέσα ἀπὸ τοὺς χώρους της τὸ οἰκουμενικὸ πνεῦμα της καὶ ἡ ὀρθοπραξία τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς Ἐκκλησίας, μέ τὴ διαφορά ὅτι χρησιμοποιήθηκε ἡ γλῶσσα τῶν Τουρκάνα. Ἀκούστηκε στήν ἔρημο ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸ Πιστεύω, οἱ ψαλμοί, ὅλη ἡ Θεία Λειτουργία σὲ μιά γλῶσσα Ἀγγέλων καὶ Μαρτύρων. Τοὺς μίλησα στὸ τέλος καὶ τοὺς εἶπα ὅτι ἡ κατάθεσι τῶν τιμιῶν λειψάνων σήμαινε ὅτι ἐπιτέλους εὐλογήθηκε ὅλη ἡ περιοχή, ὅλοι τώρα θὰ μιλοῦν γιὰ τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, πού ἤλθε κοντά τους, τοὺς ἐπισκέφθηκε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, πῆραν μέ τὴ συμμετοχὴ τους στὸ μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου. Ἐνώθηκαν ἔτσι οὐσιαστικά μέ τὴν

οἰκουμενικὴ Ὀρθοδοξία, πού δὲν ἔχει φραγμούς καὶ ὄρια, ἀλλὰ ἀγκαλιάζει δυναμικά ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς ὑψηλίου, δίνοντας ἐκεῖνο τὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως.

Παρόντες οἱ Ἀμερικανοὶ ἀδελφοί μας, πού εἶναι καὶ οἱ δωρητές ὄλων των καλῶν ἔργων πού ἐκτελοῦνται στήν περιοχή αὐτή. Ἦδη σήμερα συνεχίζουν τὸ κτίσιμο τῶν δύο τάξεων δημοτικοῦ σχολείου.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πίστι μας. Αὐτό πού μᾶς ἄφησαν κληρονομιά οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τὸν Ἅγιο Μάρκο νὰ πρωτοστατῆ καὶ τὸ παλαίφατο Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς νὰ συνεχίσει τὸν εὐαγγελισμό τῶν ἀνευαγγελιστῶν λαῶν τῆς Ἀφρικῆς.

Ὅσο κι ἂν δυσκολεύεται κανεὶς νὰ τὸ πιστέψει ὅτι σήμερα στὸν 21ο αἰῶνα τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως δίνει νόημα καὶ ὑπόστασι στὴ ζωὴ τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας, εἶναι ἤδη μιά πραγματικότητα. Ἡ πρωτόγονη φυλὴ τῶν Τουρκάνα πού νὰ ἤξεραν ὅτι ὕστερα ἀπὸ δύο χιλιάδες χρόνια θὰ ἄκουαν γιὰ πρώτη φορά ὅτι πέρασε ἀπὸ τὴ γῆ κάποιος μοναδικὸς Σωτὴρ καὶ Πατέρας τους μέ τὸ ὄνομα Ἰησοῦς, πού ἤλθε νὰ ἀγκαλιάσει καὶ νὰ δεχθῆ ὅλους κοντά Του, νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ εἶναι μαζί τους σ' ὅλα τὰ χρό-

*Στόν περίβολο τοῦ ἐγκαινι-
ασθέντος Ναοῦ οἱ πιστοί μέ
τόν Ποιμενάρχη τους χαίρο-
νται καί πανηγυρίζουν.*

νια τῆς ἐπί γῆς ζωῆς τους, νά τοὺς ἐξισώση μέ ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος καί νά γίνουν ἔτσι μέ τόν τρόπο αὐτό ἀδέλφια ἀγαπημένα καί ὅτι στό πρόσωπο τοῦ καθενός βρίσκεται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, εἶναι μέ ἄλλα λόγια, χριστοφόρος. Δοξολογοῦν τώρα μέ τόν τρόπο πού διδάχθηκαν καί

μέσα ἀπό τή συμμετοχή τους στά ἅγια μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας ἀγιοποιοῦνται, πνευματοποιοῦνται καί ἀπολαμβάνουν ὅλα τά δῶρα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Πόσο ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί τῆς φιλανθρωπίας μεριμνᾷ γιά τό κάθε ἀνθρώπινο πλάσμα Του!

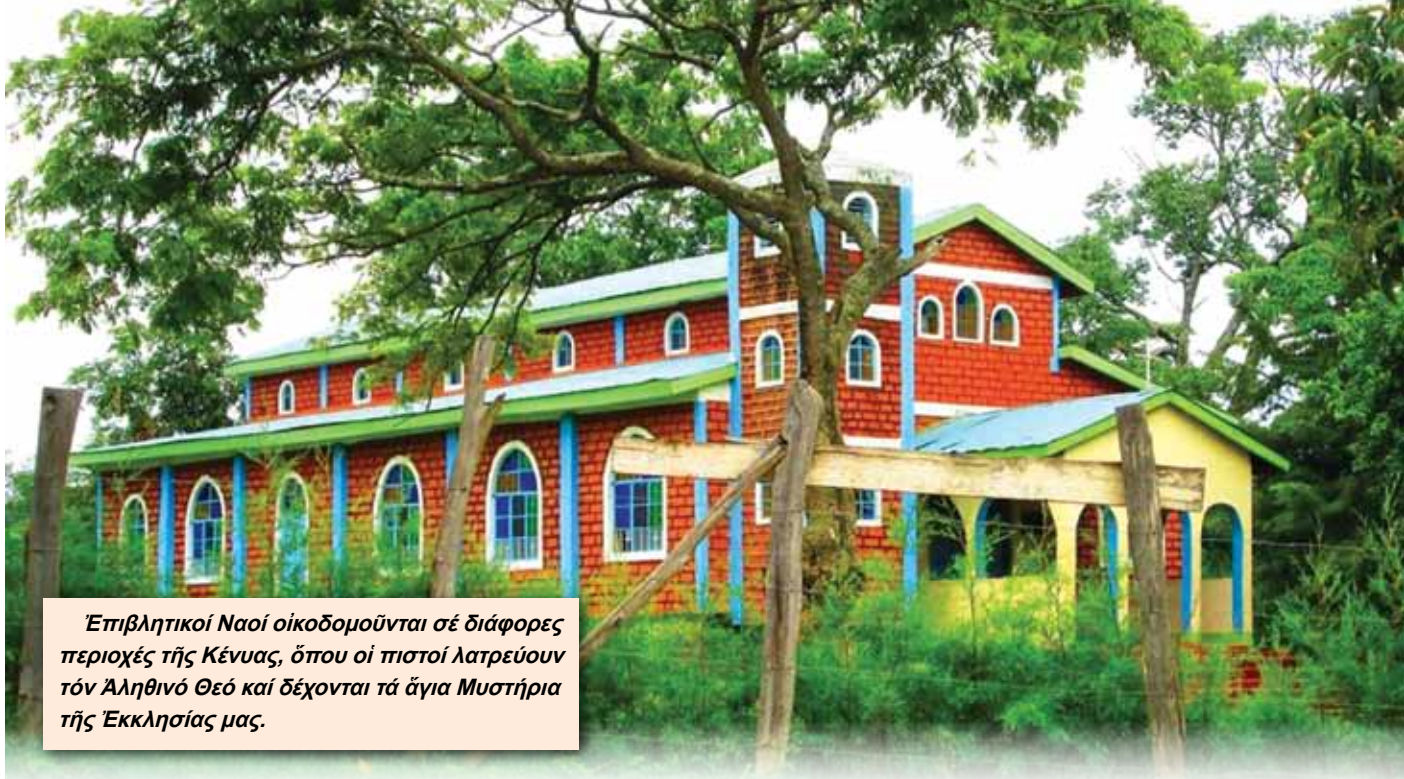
Περιοδεία ποιμαντική καί ἐκπαιδευτική στή Μητρόπολι Κένυας

Τό Σάββατο 23 Μαΐου ἐγίνε ἡ τελετή ἀποφοιτήσεως τῶν ἱεροσπουδαστῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς. Μετά τήν τελετή ὁ Σεβασμιώτατος στό τελευταῖο γεῦμα, τό μεσημέρι τῆς μέρας ἐκείνης, ἀποχαιρέτησε ὅλους, δίνοντάς τους ἐλπίδα καί ἐνθαρρύνοντάς τους νά ἐπιστρέψουν μέ πίστι βαθιά στόν Θεό καί εἰρηνικά μέ ταπείνωσι καί θυσία νά ὑπηρετήσουν τοὺς διψασμένους λαούς τῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου. Εἶχε τήν εὐκαιρία ὁ Σεβασμιώτατος ἐκτός ἀπό τίς πνευματικές νουθεσίες νά προσφέρῃ δῶρα, τόσο σ' αὐτούς ὅσο καί στοὺς οἰκείους τους, μιά καί ἐφθασε, παραμονές τῆς ἀναχωρησεῶς τους ἕνα ὀλόκληρο κοντέινερ ἀπό τήν Κύπρο. Τοὺς εὐλόγησε ἕναν-ἕναν καί τοὺς προέπεμψε μέ τοὺς λόγους «ἡ εἰρήνη καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ νά σᾶς συνοδεύουν πάντοτε».

Τήν ἐπομένη ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τή Θεία Λειτουργία καί κήρυξε στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα, στό χωριό Καρίντε, περίχωρο τῆς Ναϊρόμπης. Ἀργά τό ἀπόγευμα ἄρχισε τή μακρά περιοδεία του μέσα σέ καταρακτώδεις βρο-

χές καί ἀέρα σέ διάφορες περιοχές τῆς Κένυας.

Σκοπός τῆς περιοδείας ἦταν νά δῆ ἀπό κοντά τά ὑπό ἀνέγερσι ἔργα καί ἄλλα, ἔτοιμα ἤδη γιά νά ἐγκαινιασθοῦν. Παρ' ὅλη τήν τροπική κακοκαιρία μπόρεσε καί ἐπισκέφθηκε τίς πιό ἀπομακρυσμένες περιοχές, ὅπου οἱ ἄνθρωποι περίμεναν νά δοῦν ἀπό κοντά τόν πνευματικό τους πατέρα καί ν' ἀκούσουν λόγους παραινετικούς. Ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τῆς ποιμαντικῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως, πού συμπληρώθηκε τό Σάββατο 30 Μαΐου, ἦταν ἡ εὐκαιρία πού δόθηκε στόν Σεβασμιώτατο νά ἐπισκεφθῆ ἕναν ἄρκετά μέγαν ἀριθμό Δημοτικῶν καί Γυμνασίων. Παντοῦ ἔβρισκε τήν εὐκαιρία νά συνομιλῆ μέ τοὺς διευθυντές καί τοὺς καθηγητές τῶν σχολείων αὐτῶν ἀλλά περισσότερο νά ἀπευθύνῃ λόγους ἐνθαρρυντικούς πρὸς τοὺς ἴδιους τοὺς μαθητές. Μέ μεγάλη ικανοποίησι ὁ Σεβασμιώτατος διαπίστωσε τήν ἀφογη λειτουργία τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεως Κένυας καί ὑποσχέθηκε σέ ὅλους ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία θά συνεχίση νά πρω-

Επιβλητικοί Ναοί οικοδομούνται σε διάφορες περιοχές τής Κένυας, όπου οι πιστοί λατρεύουν τόν Αληθινό Θεό και δέχονται τά άγια Μυστήρια τής Έκκλησίας μας.

τοστατή σε όλες τις προσπάθειες για αναβάθμιση τής παιδείας κάτω από όποιεσδήποτε συνθήκες και δυσκολίες.

Ο Σεβασμιώτατος είχε τήν εύκαιρία να έπισκεφθή τούς ιερείς και τούς ιεροσπουδαστές στά σπίτια τους και να συμφάγη μαζί τους. Έπίσης σε διάφορες περιοχές συναντήθηκε μέ τούς ιερείς και τά συμβούλια τών ένοριών, όπου συζη-

τήθηκαν φλέγοντα θέματα, πού άφοροϋσαν στήν καλύτερη λειτουργία τόσο τών σχολείων όσο και τών ένοριών. Τό μεγαλύτερο πρόβλημα πού αντιμετώπιζουν οι ιερείς είναι οι άποστάσεις, πού πρέπει να διανύσουν για να φθάσουν στίς ένορίες τους. Μέ τή βοήθεια τής Μητροπόλεως πολλοί χρησιμοποιούν ποδήλατα ή μοτοσικλέτες, για να έπιτελέσουν πιο άνετα τήν άποστολή τους.

Τό οικοδομικό έργο δέν έχει τέλος. Σχολεία, Ίατρεία, πνευματικά κέντρα, οικίες ιερέων και πολλά άλλα κτίζονται, άπαραίτητα για τίς άνάγκες τής Ίεραποστολής.

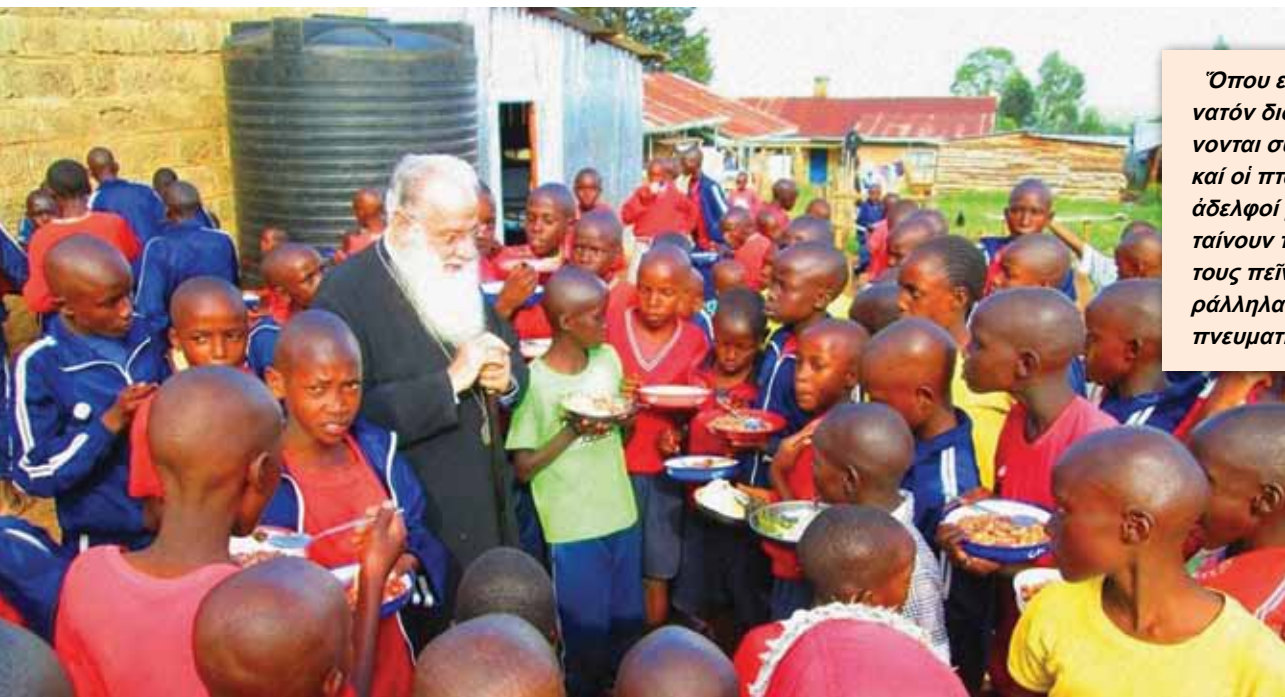

Μέ ιδιαίτερη χαρά διαπιστώθηκε ή λειτουργία σέ μεγάλο άριθμό δημοτικών σχολείων του έπισιτιστικού προγράμματος. Τά παιδάκια έχουν τήν άνεσι νά άπολαύσουν πρόγευμα καί γεύμα δωρεάν έπί καθημερινής βάσειως. Οί ιερές άκολουθίες τελοῦνται κάθε Πέμπτη καί Κυριακή καί όλοι οί μαθητές τών έκπαιδευτηρίων παρακολουθοῦν μέ ιδιαίτερη κατάνυξι καί συμμετέχουν ένεργά.

Δόθηκε έπίσης ή εύκαιρία στόν Σεβασμιώτατο νά τελέση ιερές άκολουθίες καί νά μιλήση κατάλληλα στίς διάφορες περιστάσεις. Οί άνθρωποι χάρηκαν καί έδωσαν γιά μιá άκόμη φορά δείγματα τής αγάπης καί του σεβασμοῦ τους πρός τήν Έκκλησία. Η έβδομάδα όλόκληρη ήταν μιá εύλογημένη πορεία πρός τά έθνη μέ τήν παρουσία του Αγίου Πνεύματος.

Η έκπαίδευσις είναι ένα από τά κύρια ενδιαφέροντα τής Ιεραποστολής. Μέ παιδεία καί νοησειά Κυρίου θά προκύψη ή έλπίδα τής εκκλησιαστικής κοινότητας.

Όπου είναι δυνατόν διοργανώνονται συσσίτια καί οί πτωχοί άδελφοί μας χορταίνουν τήν υλική τους πείνα παράλληλα μέ τήν πνευματική.

**Σεμινάριο ὀρθοδόξου πνευματικότητας
γιά τίς Ὀρθόδοξες γυναῖκες καί πρεσβυτέρες
στούς πρόποδες τοῦ ὄρους Μέρου.**

17/4/2015

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος περιόδευσε διάφορες ἐνορίες στίς περιοχές τοῦ Μέρου, ὅπου ἐπέβλεψε τίς ὑπό κατασκευήν ἐκκλησίες, συναντήθηκε μέ τούς ἱερεῖς καί ἔδωσε τίς δέουσες ὁδηγίες.

Περιηγήθηκε στίς τεράστιες φυτεῖες τσαγιού καί καφέ, τροπικῶν φρούτων καί λαχανικῶν, πού ἐδῶ ἀποτελοῦν τό κύριο εἰσόδημα τῶν κατοίκων, ἐφόσον ὑπάρχουν λίμνες καί ποτάμια, ὅπως καί τροπικές βροχές καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ ἔτους.

Ἐπισκέφθηκε ἐπίσης τόν ἱερό ναό τοῦ Προφήτη Ἡλίας, τόν ὁποῖο ἐγκαινίασε πρό 10 ἐτῶν καί ἀναφέρθηκε στήν πρώτη του ἐπίσκεψι τόν Αὐγούστο τοῦ 1982, ὅταν ἀκόμα οἱ ναοί ἦταν κατασκευασμένοι ἀπό χόρτα (χορτοκαλύβες).

Κατά τή διάρκεια τῆς ἡμέρας συναντήθηκε μέ τούς ἱερεῖς τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν ὄλοι μαθητές του στήν Πατριαρχική Σχολή καί χειροτονήθηκαν ἀπό τόν ἴδιο. Μαζί τους συζήτησε θέματα ποιμαντικῆς καί διάφορα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν, δίνοντάς τους τίς δέουσες συμβουλές καί παραινέσεις.

Ἀργά τό ἀπόγευμα, ὁ Σεβασμιώτατος προσέστη τοῦ ἑσπερινοῦ πού τελέστηκε γιά τίς ὀρθόδοξες

μητέρες καί πρεσβυτέρες πού ἔφθασαν ἀπό ὅλη τήν Κένυα. Στό τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ μίλησε πρὸς τίς γυναῖκες, μεταφέροντας τό πασχαλινό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, ἐκ μέρους τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς Θεοδώρου τοῦ Β'. Ἀναφέρθηκε ἐπίσης στήν πρόσφατη δολοφονική ἐπίθεσι σέ πανεπιστήμιο τῆς Κένυας. Εἶπε ὅτι ἐμεῖς ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί ἀναγνωρίζουμε στό πρόσωπο τῆς κάθε ἀνθρώπινης ὑπάρξεως τόν ἴδιο τόν Χριστό καί ἀγαποῦμε τούς συνανθρώπους μας ἀνεξάρτητα θρησκευματος καί χρώματος, ὅπως ἀγαποῦμε τούς ἑαυτούς μας καί ἔτσι μέ τόν τρόπο αὐτό φέρνουμε τόν ἴδιο τόν Χριστό ἀνάμεσά μας.

Τήν ἐπομένη τό πρωῒ τέλεσε τή Θεία Λειτουργία γιά τίς μητέρες καί τίς πρεσβυτέρες, ἀνοίγοντας ἐπίσημα, τό πνευματικό αὐτό συμπόσιο καί μίλησε γιά τή σπουδαιότητα καί τή σημασία τοῦ ρόλου πού διαδραματίζουν οἱ γυναῖκες καί οἱ πρεσβυτέρες στή ζωή τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν Κένυα.

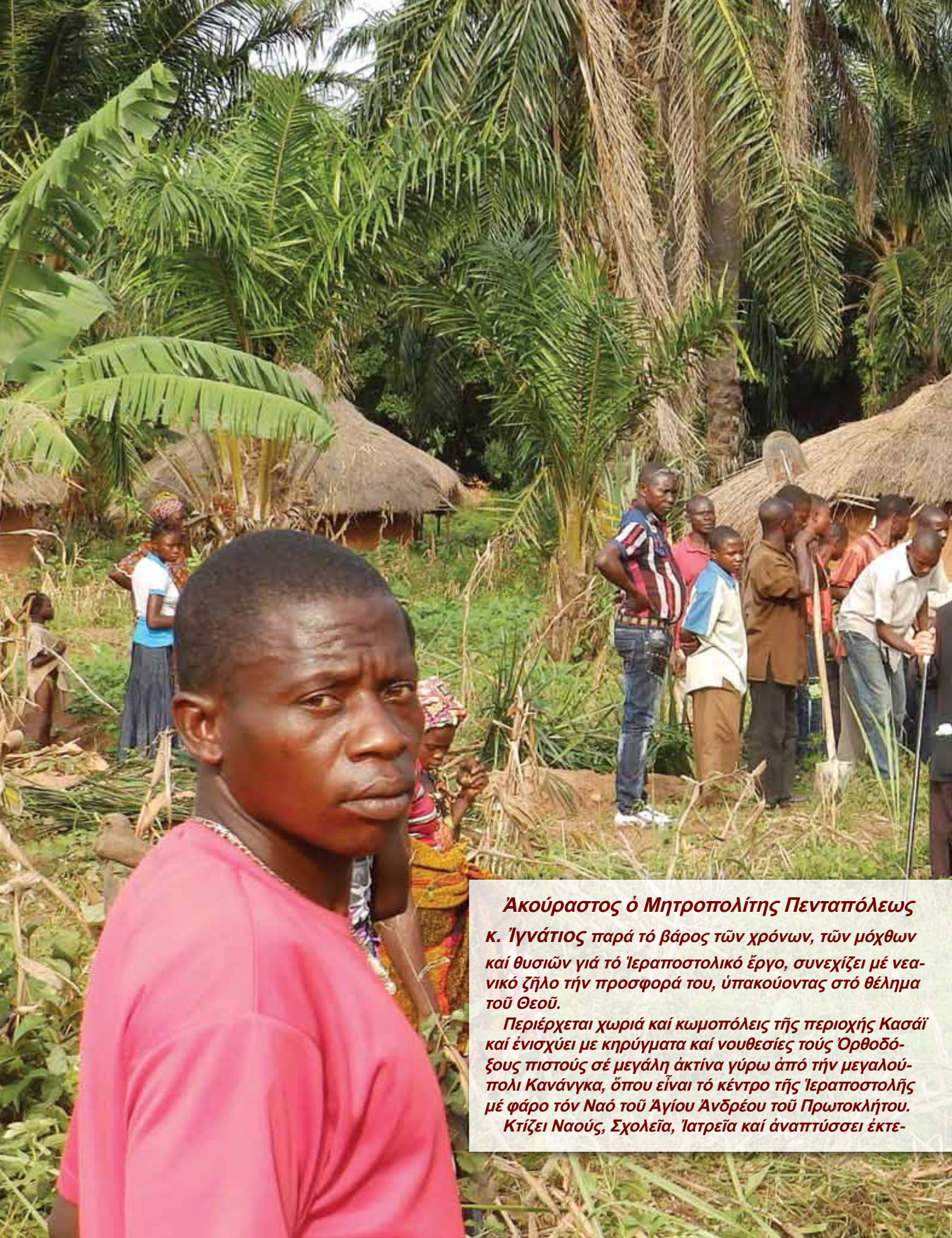
Στό μεταξύ εἶχαν φθάσει, μαζί μέ τίς γυναῖκες καί ἱερεῖς ἀπό διάφορες περιοχές τῆς μητροπολιτικῆς περιφέρειας Κένυας, οἱ ὁποῖοι θά συμμετεῖχαν στήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

Νά σημειωθῆ, ἐπίσης ὅτι τελέστηκε μνημόσυνο γιά τίς δύο κοιμηθεῖσες πρεσβυτέρες Νάνσι καί Σοφία, πού διετέλεσαν πρόεδροι τῶν χριστιανικῶν ὀρθοδόξων συνδέσμων γυναικῶν.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Οἱ γυναῖκες ἀποτελοῦν ἓνα ξεχωριστό καί δυναμικό τμήμα στήν κάθε ἐνορία. Ἡ Ἐκκλησία μεριμνᾷ ἰδιαίτερα γιά τήν ὀργανωμένη προσφορά τους.

Ἀκούραστος ὁ Μητροπολίτης Πενταπόλεως

Κ. Ἰγνάτιος παρά τό βάρος τῶν χρόνων, τῶν μόχθων καί θυσιῶν γιά τό Ἱεραποστολικό ἔργο, συνεχίζει μέ νεανικό ζήλο τήν προσφορά του, ὑπακούοντας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Περιέρχεται χωριά καί κωμοπόλεις τῆς περιοχῆς Κασαΐ καί ἐνισχύει με κηρύγματα καί νουθεσίες τοὺς Ὁρθόδοξους πιστοὺς σέ μεγάλη ἀκτίνα γύρω ἀπό τήν μεγαλόπολι Κανάνγκα, ὅπου εἶναι τό κέντρο τῆς Ἱεραποστολῆς μέ φάρο τόν Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Κτίζει Ναοὺς, Σχολεῖα, Ἱατρεῖα καί ἀναπτύσσει ἐκτε-

ταμένο πνευματικό καί πολιτιστικό ἔργο, ἐπικουρούμενος ἀπό ἀφιερωμένες ἀδελφές νοσοκόμες, δασκάλες καί καθηγήτριες, μέλη χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων «Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλη ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.» (Λουκ. 10,2)

Ἐμεῖς ποῦ δὲν ἔχομε τὴ δύναμι νά προσφέρουμε σ' αὐτὸ τὸ ἅγιο ἔργο ἐκ τοῦ σύνεγγυς, τουλάχιστον ἄς σταθοῦμε ὡς Κυρηναῖοι στὰ μετόπισθεν καί μέ τίς προσευχές καί ὅποιες οἰκονομικές ἐνισχύσεις μας, ἄς συνδράμουμε τὴν ἅγια προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε νά ἐπικρατήσῃ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Πώς πάνε οι καταθέσεις σας;

Πραγματικά, πώς πάνε οι καταθέσεις σας;

Ποιά είναι η Τράπεζα, πού σήμερα σ'ας συμφέρει; Στην εποχή μας –των ισχνών αγελάδων- έχετε ακόμη δυνατότητα για κάποιες καταθέσεις για μία ώρα ανάγκης, ασθενείας;

Ένας ορίζοντας μελαγχολικός, μία ατμόσφαιρα άθυμιας καταλαμβάνει άρκετους, πού βέβαια δέν πείνασαν ακόμη, ζούν από τίς οικονομικές δυσκολίες, πού όλο καί αύξάνουν στην ζωή μας.

Προβλήματα, προβλήματα γύρω μας...

Η maman όμως Sophie έχει άλλα προβλήματα να λύση. Μέρη τώρα παραπονείται ένα από τα παιδιά της για δυνατούς πόνους στην κοιλιά.

Στην Ελλάδα καί οι πιό φτωχοί, δέν ξέρουμε αν μπορούν να καταλάβουν τί σημαίνει να άρρωστήση κάποιος στον 3ο κόσμο.

Νά άπευθυνθής σε κάποιο ασφαλιστικό ταμείο;

Μά δέν υπάρχει. Νά πάη τον άσθενή του –τό παιδί της έδω αυτή ή χήρα πολύτεκνη μητέρα σε κάποιο έξεταστικό κέντρο, να διαγνώσουν πού όφείλονται αυτοί οι δυνατοί πόνοι πού έπιμένουν; Δέν θα πούμε για την κατάσταση κάποιων μηχανημάτων, πού έχουν αρχίσει να λειτουργούν. Πολλές φορές ακούμε τη φράση: Δέν μπορεί να γίνη ή εξέταση, γιατί δέν έχει ρεύμα.

Μας στοιχίζει κυρίως ή τελεία οικονομική άδυναμία του μεγάλου αριθμού των πιστών μας για τέτοιες εξετάσεις καί διαγνώσεις.

Πήγε λοιπόν ή μητέρα τό παιδί της σε κάποιο Κέντρο Υγείας. Η διάγνωση; Διά τής άφης. «Τό παιδί έχει σκωληκοειδίτιδα! Πρέπει να χειρουργηθής».

Η φτωχή Αφρικανίδα μητέρα γυρίζει με τό παιδί της στό σπίτι. Τί να κάνει; Μία έγχειρησι, όσο φθηνά καί να πάρουν, έχει τό κόστος της. Κι εκείνη μόλις πού τρέφει τά παιδιά της, κι αυτό με τη συνεχή βοήθεια τής Ίεραποστολής.

Γνωρίζει όμως από τότε πού βαπτίσθηκε για τό παντοδύναμο όπλο τής προσευχής. Πέφτει λοιπόν στά γόνατα. Κύριέ μου, παρακαλεί με δάκρυα, μέ λυγμούς, κοίταξε τον πόνο μου, τούς πόνους του παιδιού μου· τό χάνω καί δέν έχω τον τρόπο να τό

σώσω. Κύριε, Έσύ βοήθησε μας...

Τό μυαλό της ξαστέρωσε. Θα πάω πάλι στη Mission. Θα πω καί σ' εκείνους τό πρόβλημά μου.

Είναι άνθρωποι του Θεού, μέ γνωρίζουν, μέ αγαπούν· κάτι θα κάνουν.

Στην Ίεραποστολή:

Οι άδελφές δέν μπορούν να άνεχθούν, να προχωρήση τό παιδί σ' έγχειρησι χωρίς ακριβή διάγνωση. Ναί, αλλά οι εξέτάσεις στοιχίζουν, καί δέν είναι μόνο τά οικονομικά, πού είναι δύσκολα αυτή την εποχή, είναι καί τό πλήθος των ποικίλων περιστατικών, πού υπάρχει μεγάλη ανάγκη να αντιμετωπισθούν.

Κύριε, περπατάνε και προσεύχονται οι άδελφές, δίνε μας Έσύ τούς πόρους, να μπορούμε να ανταποκρινόμεθα στις τόσο ζωτικές αυτές ανάγκες.

Καί ο Κύριος δίνει πάντοτε αυτούς τούς πόρους, πού δέν μας έλειψαν ποτέ έως τώρα. Μας τούς δίνει με τά δικά σας τά χέρια, μέ τίς δικές σας, τίς συνεχείς καταθέσεις στην Τράπεζα ... του ούρανοϋ.

Λοιπόν δέν υπήρχαν καθόλου περιθώρια χρόνου. Δόθηκε άμέσως τό ποσόν για τίς εξετάσεις. Έφερε τη διάγνωση:

«Όχι σκωληκοειδίτις, όχι έγχειρησι, αλλά μαλάρια (έλονοσία) καί συγχρόνως προχωρημένος τυφοειδής πυρετός με κίνδυνο διατήρησης του έντέρου...»

Νέο ποσόν χρημάτων για τά δυνατά και ακριβά φάρμακα· να σωθής τό παιδί. Αποτέλεσμα:

Θεέ μου, σ' εύχαριστώ! Σώθηκε τό παιδί μου.

Όσοι έχομε την μεγάλη τιμή από τό Θεό να διακονούμε σ' αυτή την γωνιά στον άγρό του Κυρίου, έμεις μέν εύχαριστούμε όλους εκείνους πού δέν ξεχνούν τούς έλαχίστους άδελφούς του Κυρίου μας, προσευχόμεθα θερμά γι' αυτούς· τό κεφάλαιο όμως από τίς καταθέσεις τους στην δική Του Τράπεζα, καθώς καί τον γενναιόδωρο τόκο τους, εκείνοι θα εισπράξουν.

**Από τό Ίεραποστολικό Κλιμάκιο
τής Κανάνγκα του Κονγκό.**

*Στό Ίατρείο τής Ίερα-
ποστολῆς προσφεύγουν
έκατοντάδες πτωχοί
πονεμένοι καί βασιανισμέ-
νοι άσθενείς πού ζητούν
περίθαλψη.
Κάνουν υπεράνθρωπες
προσπάθειες οί Έλληνί-
δες άφιερωμένες άδελφές,
γιά νά άνταποκριθοῦν.
Χρειάζονται όμως τήν
βοήθειά μας γιά νά άντιμε-
τωπίσουν τίσ σοβαρές καί
δύσκολες καταστάσεις.*

*Δυστυχείς καί άνάπηροί άδελφοί μας εύρίσκουν καταφύγιο στόν χῶρο τής Ίεραποστολῆς καί δέχον-
ται τήν φροντίδα πού τοῦς προσφέρεται.*

*Έπιπλέον ή Ίεραποστολή τοῦς αγοράζει τό άπαραίτητο άμαξίδιο γιά τίσ μετακινήσεις τους καί διευ-
κολύνει τή ζωή τους. «Μακάριοι οί έλεήμονες, ότι αύτοί έλεηθήσονται.» (Ματθ. 5,7)*

Ἡ ἀείμνηστη γιαγιά Τατιάνα μεταφράστρια στὰ ἰαπωνικά τοῦ βιβλίου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Τσουντσόν.

Ὅταν τὸ 2010 ἐκδόθηκε ἀπὸ τὶς «Κορεατικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκδόσεις» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας ἡ βιογραφία τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τόσο πολὺ ἄρεσε τὸ βιβλίο στὴν γιαγιά Τατιάνα, ὥστε ἄρχισε ἀμέσως, χωρὶς νὰ τὸ πῆ σὲ κανέναν, νὰ τὸ μεταφράζη στὰ ἰαπωνικά. Ἡ ἀείμνηστη γνώριζε πολὺ καλὰ ἰαπωνικά, γιατί κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἰαπωνικῆς κατοχῆς στὴν Κορέα εἶχε σπουδάσει ἰαπωνικά, ἔμεινε καὶ ἐργάστηκε στὴν Ἰαπωνία καὶ τὸ ἐπάγγελμά της γιὰ πολλὰ χρόνια ἦταν δασκάλα.

Ἐνα χρόνο λοιπὸν μετὰ τὴν ἔκδοσι τοῦ βιβλίου στὰ κορεατικά, ξαφνικὰ μιὰ μέρα ἡ κ. Τατιάνα Κίμ ἦρθε στὴν Σεοῦλ καὶ παρέδωσε στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας π. Ἀμβρόσιο σὲ χειρόγραφη μορφή τὴν μετάφρασι τοῦ βιβλίου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἀπὸ τὰ κορεατικά στὰ ἰαπωνικά καὶ μιὰ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, τὴν ὁποία ζωγράφησε ἡ ἴδια μὲ μολύβι ἀντιγράφοντας τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τὸ ἐξώφυλλο τοῦ βιβλίου τῆς κορεατικῆς ἐκδόσεως. Ἀμέσως μετὰ τὰ πρῶτα συναισθήματα ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς γεννήθηκε ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐκδοθῆ τὸ βιβλίο ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ οἶκο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας στὰ ἰαπωνικά, γιὰ τὴν πνευματικὴ ὠφέλεια τῶν γειτόνων μας ἀδελφῶν Ἰαπῶνων καὶ αὐτῶν ποὺ ζοῦν στὴν Κορέα καὶ κατὰ καιροὺς ἐπισκέπτονται τὶς ἐνορίες τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας.

Ἡ ἀείμνηστη γιαγιά Τατιάνα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν με-

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος καὶ ἡ γιαγιά Τατιάνα στὴν Κορέα

Ἡ γιαγιά Τατιάνα, ὅπως τὴν ἀποκαλούσαμε, ἦταν ἀπὸ τὶς πρῶτες γυναῖκες ποὺ ἔλαβαν τὸ ἅγιο Βάπτισμα στὴν Κορέα. Ἦταν κόρη τοῦ συλληφθέντος καὶ ἐξαφανισθέντος ἀπὸ τοὺς Βορειοκορεάτες πατρὸς Ἀλεξεῖ Κίμ στὶς 9 Ἰουλίου τοῦ 1950. Μὲ τὴν κοίμησί της τελείωσε τὴν ἐπὶ γῆς παρουσία της ἡ πρώτη γενιά τῶν Ὁρθοδόξων Κορεατῶν.

Τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια ζοῦσε στὸ κέντρο ὑπερ-ηλικίων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Βόριδος στὴν πόλι

τάφρασι τοῦ βιβλίου καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, ἔγραψε καὶ πρόλογο στὸν ὁποῖο ἐξιστορεῖ τὸ πόσο ἄγγιξαν τὴν ψυχὴ της οἱ περιπέτειες ποὺ ὑπέστη ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐν ζωῇ καὶ ὁ τρόπος ποὺ τὶς ἀντιμετώπισε. Καὶ καταλήγει στὴν συγκινητικὴ ὁμολογία ὅτι: «ἐὰν εἶχα γνωρίσει ἀπὸ τὰ νεῖδα μου τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, θὰ ἦταν διαφορετικὴ καὶ ἡ δική μου ζωή».

Ἡ γιαγιά Τατιάνα προαισθανόμενη τὴν κοίμησι

της επικοινωνούσε με τους αρμόδιους του εκδοτικού οίκου και ρωτούσε πότε θα έκδοθη το βιβλίο του Αγίου Νεκταρίου. Μάλιστα από την πενιχρή συνταξί της έστελνε κάθε τόσο και κάποια μικροποσά για να διευκολύνη την έκδοσι, γιατί, όπως έλεγε: «θα πεθάνω και δεν θα προλάβω να δώ το βιβλίο τυπωμένο». Η έκδοσι στα ιαπωνικά πραγματοποιήθηκε με την βοήθεια του Θεού και τις πρεσβείες του Αγίου Νεκταρίου τον Απρίλιο του 2015, ένα μήνα περίπου πριν από την κοίμησι της γιαγιάς Τατιάνας. Όταν το πήρε στα χέρια της είπε το «νύν απολύεις την δούλη σου, Δέσποτα, εν ειρήνη».

Και πράγματι. Το πρωί της 6ης Μαΐου 2015 ή γιαγιά Τατιάνα πήγε στην Τράπεζα με τα πόδια κι εκεί έπαθε έγκεφαλικό έπεισόδιο. Την μετέφεραν στο νοσοκομείο και μετά από λίγες ώρες, στις 10 το βράδυ, παρέδωσε εν ειρήνη το πνεύμα της σε ηλικία 93 χρονών.

Τον τελευταίο μήνα πριν από την κοίμησί της είχε επισκεφθεί τον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου στην Σεούλ, για να αποχαιρετίσει τους γνώριμους σ' αυτήν από τα παλιά χρόνια πιστούς, στους οποίους έλεγε ότι: «είναι η τελευταία φορά που έρχομαι στον Άγιο Νικόλαο». Επίσης επισκέφθηκε το μοναστήρι της Μεταμορφώσεως στο Καπιόνγκ, για να δει τον σεβαστό και αγαπητό της Σεβασμιώτατο π. Σωτήριο. Και στον Σεβασμιώτατο επανέλαβε τα ίδια περι της σύντομης αναχωρήσεώς της. Αλλά και στην Μητρόπολι έγραψε γράμμα, στο όποιο εξηγούσε τα περι της ταφής της και συνάμα έστειλε ένα ποσόν για τα έξοδα της κηδείας της.

Την Μ. Έβδομάδα αρρώστησε και, προς μεγάλη λύπη της που δεν θα μπορούσε να συμμετάσχη στις Ίερές Ακολουθίες στο Μοναστήρι της Μεταμορφώσεως, όπως είχε προγραμματίσει, βρέθηκε στο νοσοκομείο. Το βράδυ της Αναστάσεως περίμενε ξάγρυπνη μέχρι στις 12. Σηκώθηκε με δυσκολία από το κρεβάτι της, βγήκε από το δωμάτιό της για να μην ένοχλήσει τους άλλους άσθενείς και σ' ένα απόμερο σημείο του διαδρόμου ύψωσε τα γεροντικά χεράκια της στον Ούρανο και έψαλε στα κορεατικά το Χριστός Ανέστη!

Όταν η υγεία της καλύτερευσε την Παρασκευή της Διακαινησίμου (17/4), επέστρεψε στο δωμάτιό της στην Ένορία του Αγίου Βόριδος, όπου με πολλή χαρά έλαβε από την Σεούλ το νεοεκδοθέν βιβλίο του Αγίου Νεκταρίου στα ιαπωνικά. Μέχρι την παραμονή της αναχωρήσεώς της στους Ούρανοους επικοινωνούσε τηλεφωνικώς με πιστούς από την Σεούλ μιλώντας για τα λουλούδια που φρόντιζε

με πολλή αγάπη στον κήπο του Αγίου Βόριδος και βεβαίως για το αγαπημένο της βιβλίο του Αγίου Νεκταρίου.

Πόσο χαιρόταν να ακούη ότι το βιβλίο ήδη βρίσκεται στα χέρια των Όρθοδόξων Ιαπώνων. Και φυσικά πόσο θα χάρηκε, όταν συνάντησε τον ίδιο τον Άγιο Νεκτάριο και θα τον είδε να λειτουργή στο Άγιο και Υπερουράνιο Θυσιαστήριο!

Νάχουμε την εύχή της και παρακαλούμε τον Άγιο Νεκτάριο να συνεχίση τις μεσιτείες του υπέρ των εν Κορέα και εν Ιαπωνία Όρθοδόξων Αδελφών μας και το βιβλίο του να γίνη γέφυρα καλύτερης πνευματικής επικοινωνίας μεταξύ τους.

Αθανασία Δημ. Κοντογιαννακοπούλου

Η ιαπωνική έκδοσι του βιβλίου με τη βιογραφία του Αγίου Νεκταρίου.

ソフォクリス ディミトラコプロス
エギナの
聖ネクタリオス
二十世紀の世界的聖人

*Σχολική έκδήλωση
στά Έκπαιδευτήρια
«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»
τῆς Κανάνγκα. Οἱ
νέοι πέραν ἀπό τίς
γραμματικές γνώσεις
καλλιεργοῦν τόν
χαρακτήρα τους σύμ-
φωνα μέ τά εὐαγγελι-
κά προστάγματα.*

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΣΤΗΝ «ΓΛΥΚΕΙΑ ΚΑΝΑΝΓΚΑ»

Παραδείγματα γιά τούς νέους.

Κάποιοι νέοι ξεχωρίζουν καί γίνονται παραδείγματα πρὸς μίμηση γιά ἄλλους. Μέ τό παραδειγμά τους γίνονται ζωντανό κήρυγμα σ' ἓνα περιβάλλον ὅπου ὁ παραδοσιακός φυλετικός γάμος ἔχει ἀκόμα τήν ἰσχύ του. Αὐτοί οἱ νέοι μας πού ξεχωρίζουν εἶναι ἀρκετοί καί μεγάλωσαν μέσα στήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας ἀπό μικρά παιδιά καί ἔκαναν χριστιανικό ὀρθόδοξο γάμο. Εἶναι ὅλοι αὐτοί πού χειροτονήθηκαν τελευταῖα καί ἄλλοι πολλοί... Νά τούς εὐλογῆ ὁ Θεός καί νά τούς σκεπάζῃ ἡ Παναγία.

Νεολαῖα Κανάνγκα

Ἔρχονται καί παρέρχονται γενεές νέων στήν «γλυκεῖα Κανάνγκα», ὅπως τήν ὠνόμαζε ὁ ἀγαπημένος μας ἀείμνηστος π.Χαρίτων. Ἔρχονται καί γίνονται ὀρθόδοξοι, βαπτίζονται καί μερικοί φοιτοῦν στά σχολεῖα μας «Φῶς Ἐθνῶν» τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἀρκετοί ἀπ' αὐτούς ἀναγκάζονται νά μετακινηθοῦν γιά εὐρεσι ἐργασίας ἢ καί γιά τά πρὸς τό ζῆν ἢ φεύγουν στίς μεγαλύτερες πόλεις γιά ἀνώτατες σπουδές. Τότε ἡ πιεστική προπαγάνδα τρίτων ἢ καί οἱ ὑποσχέσεις οικονομικῆς ὑποστηρίξεως πού ἀσκεῖται σ' αὐτούς πού εὐρίσκονται μακριά ἀπό τήν μητέρα Ἱεραποστολή ἀποτελοῦν μεγάλο κίνδυνο γιά τήν ὀρθόδοξο νεολαῖα μας. Παρά ταῦτα, δέν πτοοῦμαστε καί προσπαθοῦμε ὅσο εἶναι κοντά μας νά τούς περιβάλλουμε μέ ἀνυπόκριτη ἀγάπη

Χριστοῦ, νά γεμίζουμε χάριτι Θεοῦ τίς ψυχές τους μέ πνευματικά ἐφόδια μέ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἐπιστημονικές συζητήσεις πού ἐλκύουν κυρίως ἀποφοίτους καί τελειοφοίτους πανεπιστημίων, συναντήσεις στίς ἐνορίες εἴτε τοῦ κέντρου εἴτε τῆς ὑπαίθρου γιά κοινή λατρεία καί πνευματικές ὠφέλιμες εὐκαιρίες. Τότε μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ μερικοί ἀπ' αὐτούς, ἔρχονται καί ἐξελίσσονται σέ νέα στελέχη μέ ζῆλο, ὅπως αὐτοί πού ἀποφοιτοῦν τελευταῖα ἀπό τήν Θεολογική Σχολή τῆς Κινσάσας, ἀλλά καί μερικοί πού ἐπί τόπου σπουδάσαν καί σπουδάζουν. Ὅσοι ξενιτεύονται ἀπό τή πλευρά τους νά ἔχουν μέσα τους ἀναμμένη τή δάδα τῆς πίστεως. Πάντως ὅσοι ἐνδιαφέρονται καί ἀσχολοῦνται μέ τούς νέους ἄς προβληματιστοῦν γιά τόν Ἰωάννιο λόγο ὅτι ἡ νεολαῖα εἶναι ἰσχυρή ὅτι ἐνίκησε τόν Πονηρόν! «Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καί νενικήκατε τόν πονηρόν». (Α' Ἰωαν. 2,14)

Σχολεῖα «Φῶς Ἐθνῶν».

Τά δημοτικά ἀυξήθηκαν, ἐκτός τοῦ κεντρικοῦ δημοτικοῦ σχολεῖου, ἔχουμε καί ἄλλα στά περίγυρα τῆς πόλεως πού ἔχουν στενή παρακολούθησι, ὥστε νά εἶναι στά βήματα τῶν προηγουμένων. Τό ἰδιότερο σημαντικό εἶναι τό ὅτι ὁ Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος ἀναλώθηκε οὐσιαστικά ἐργαζόμενος καί ἰδίας χερσίν ὡσεὶ ἔφηβος τίς, καί ὡ τοῦ θαύματος

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ιγνάτιος και ο π. Καλλίνικος μέσα στον παλαιό Ναό του Αγίου Ανδρέου στην Κανάνγκα.

Ομαδικές βαπτίσεις στο σταυρόσημο βαπτιστήριο γίνονται παραμονές μεγάλων εορτών. «Ο δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.» (Πραξ. 2,47)

παρέδωσε νέα ὄμορφα φωτεινά καί καθαρά κτήρια καί ἐπέκτεινε τό γυμνάσιο-λύκειο ἀρρένων καί θηλέων ὅπου χαίρονται ἰδίως οἱ μαθήτριες, ἐπειδὴ τὰ νέα αὐτά κτήρια τοὺς ἔφεραν μία ἀνάσα, ὡς πρὸς τὴν πρῶην δύσκολη ἔλλειψη κτηρίων. Οἱ ἐπιθεωρητές καί ἐπίσημοι τοῦ κράτους ποὺ ἦλθαν στοὺς σχολεῖο ἀλλὰ καί Κανανγκέζοι τό χάρηκαν. Τοὺς εὐεργετοῦντας καί ἀγαπώντας ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον.

Ἀπόφοιτοι Θεολογικῆς Σχολῆς

Νέα γενιά κληρικῶν, νέο αἷμα, νέα πνοή στή Κανάνγκα! Ὅλοι τοὺς ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς τῆς Κινσάσας. Ἀπὸ τοὺς τελευταίως χειροτονηθέντες, δύο διάκονοι ὁ π. Μάρκος γιὰ τό Μικαλαί καί ὁ π. Ἀνδρέας Καζέμπε υἱὸς π. Ἀχιλλεῖου γιὰ τὴ Κανάνγκα καί εἰς πρεσβύτερον ὁ π. Αὐγουστίνος γιὰ τὴν Ἁγία Σοφία, Λουκόγκα.

Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς στηρίξη, ὥστε νὰ διακονοῦν τό ποιμνίό Του στὰ ἴχνη τῶν πρῶτων μας ἱεραποστόλων.

Βαπτίζονται εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Φοβερός ὁ λόγος, ὅτι ὅποιος δέν βαπτισθῆ δέν θά κληρονομήσῃ ζωὴν αἰώνιον τῆς Οὐράνιας Βασιλείας. Τότε γιατί μᾶς κατακρίνουν οἱ ἑτερόδοξοι στὰ μέρη τῆς Ἱεραποστολῆς ὅτι βαπτίζουμε τὰ νήπια; Ξεκάθαρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί τοὺς μακρόθεν ἐρχομένους κατηχουμένους τοὺς βαπτίζουμε, γιατί οἱ ἐπὶ τόπου οἰκολογικές, συγκοινωνιακές καί οἰκονομικές δυσκολίες ἐπιτρέπουν πολὺ ἀραιές ἐπισκέψεις ἱερέων στοὺς ἐν ὑπαίθρῳ εὕρισκομένους. Πάντως ὅσοι εἰς Χριστὸν βαπτίζονται, Χριστὸν ἐνδύονται...καί δέν πρόκειται νὰ μὴν τοὺς συμπαραστήκεται.

π. Καλλίνικος Kakanda Bakole

*«Μέ τις βαπτίσεις ἀνοίγουν τὰ μάτια
τῆς ψυχῆς καί ἀποκαλύπτεται ὁ ἴδιος ὁ
Θεός μέσα στά δημιουργήματά Του.»*

220 Ὁμαδικές βαπτίσεις στήν ἐνορία τῶν Ἀρχαγγέλων, στό Παλόμπε τοῦ Μαλάουϊ.

Μαλάουϊ, 19-03-2015

Ἀδελφοί μου καί φίλοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, Χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Σᾶς γράφουμε ἀπό τό Μαλάουϊ πού εἶναι ἀπό τὰ 10 φτωχότερα κράτη τοῦ κόσμου.

.....
Θά θέλαμε νά ἀφιερῶσουμε τὰ λίγα φτωχά μας λόγια περισσότερο στόν τομέα τῶν βαπτίσεων. Οἱ βαπτίσεις εἶναι τό πᾶν γιά ἐμᾶς. Μέ τις βαπτίσεις ἀνοίγουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς καί ἀποκαλύπτεται ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέσα στά δημιουργήματά του. Προσπαθοῦμε λοιπόν νά βαπτίσουμε, ἀφοῦ κατηγήσουμε σωστά καί ἐπί μακρόν.

Αὐτή τή φορά ἀξίζει νά ἀναφερθοῦμε σέ ἕναν συγκεκριμένο ἰθαγενῆ ἱερέα καί σέ μιά συγκεκριμένη ἐνορία, ὅπου ἔγιναν ὁμαδικές βαπτίσεις σέ 220 ἄτομα πρὶν λίγο καιρό.

Καταρχήν νά ποῦμε ὅτι εἶναι ἀπερίγραπτη ἡ χαρά τους, ὅταν ἔρθη ἡ ὥρα τῆς βαπτίσεώς τους. Γιά νά γίνη ἡ βάπτισι κάποιου, πρέπει νά κατηγηθῆ γιά ἕνα χρόνο. Δώδεκα μήνες λοιπόν συνεχούς κατηχίσεως καί παρακολουθήσεως γιά τήν ἐνεργό συμμετοχή τους στήν ἐνορία τους.

Ἔως τώρα ἰδρύθηκαν στό Μαλάουϊ 28 ἐνορίες ἀπό τις ὁποῖες σέ κάποιες (15, ὄχι σέ ὅλες) ἔχουν χτιστεῖ ἱεροί ναοί. Στις ὑπόλοιπες γίνονται οἱ ἀκολουθίες σέ ἀχυροκαλύβες καί οἱ πιστοί μας δέονται στόν Χριστό καί στήν Παναγιά, πότε θά ἔρθη ἡ εὐλογημένη ἐκείνη μέρα πού θά βρεθῆ ἕνας δωρητής νά χτίσῃ ναό καί στήν περιοχή τους, ὥστε νά μποροῦν νά ἔχουν ἱερέα μόνιμο καί νά τοῦς διδάσκῃ τήν πίστι, ἀγιάζοντάς τους μέ τὰ ζωποπία Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μεγάλες χαρές καί πανηγύρια γίνονται λοιπόν,

όταν έρθη ή εύλογημέρη μέρα νά έπισκεφτοϋμε μία άπό τίς ένορίες μας γιά όμαδικές βαπτίσεις. Μία φορά τό χρόνο περνάμε άπό κάθε ένορία γι' αυτόν τόν άγιο σκοπό. Μία φορά τό χρόνο γίνονται όμαδικές βαπτίσεις σέ κάθε ένορία μας. Είηαι φυσικό λοιπόν νά είηαι άρκετοί έκείνοι πού προσέρχονται στό άγιο βάπτισμα. Έτσι έφτασε και ή μέρα νά γίνουν βαπτίσεις και γάμοι και στό Παλόμπε, ένορία τών Άρχαγγέλων.

Σ' αυτό άξίζει νά άναφερθοϋμε τώρα. Η έκκλησία χίστηκε πρίν 3 χρόνια και άριθμεί άρκετούς πιστούς. Χωράει 500 άτομα και κάθε φορά πού μαζεύονται γιά προσευχή, γίνεται πραγματική Άνάστασι στίς καρδιές μας, βλέποντάς τους νά προσεύχωνται στόν Τριαδικό Θεό και νά ψάλλουν τούς όρθοδόξους ύμνους στήν διάλεκτό τους πού είηαι τά τσιτσέουα. Ίερέας και ύπεύθυνος τής ένορίας είηαι ό πατέρας Άντώνιος, ό όποίος παλιότερα ήταν καθηγητής στό Γυμνάσιο, αλλά, όταν γνώρισε τήν Όρθοδοξία, παραιτήθηκε γιά νά άφοσιωθή μέ όλες του τίς δυνάμεις στήν έξάπλωσι τής πίστεώς μας. Ό έπίσκοπός μας άναγνώρισε γρήγορα τά προσόνα του και τόν χειροτόνησε ίερέα, ώστε νά μπορη νά έργασθή και νά προσφέρη άποδοτικότερα στόν ίεραποστολικό άγρό τής περιοχής του.

.....
Ό πατήρ Άντώνιος λοιπόν ήρθε ένα πρωινό στό γραφεία τής Άρχιεπισκοπής μας και μάς είπε ότι ήδη έχει κατηχήσει τόν τελευταίο χρόνο 220 άτομα, άντρες, γυναίκες και παιδιά. Είηαι έτοιμοι μάς είπε. Τί καθόμαστε; Έλάτε νά τούς βαπτίσουμε. Τόσο άπλοικά και τόσο ταπεινά μιλάει πάντα. Είηαι μορφωμένος και όμως τό κρύβει, γιά νά φανή έτσι καλύτερα στό μάτια μας πόσο ξεχωριστός είηαι και πόση φλόγα έχει στήν καρδιά του γιά τόν Χριστό και τήν Όρθοδοξία. Τόν αγαπάμε πολύ και τόν σεβόμαστε. Φυσικά τοϋ έχουμε έμπιστοσύνη, άκοϋμε τή γνώμη του, και έτσι κάναμε και τούτη τή φορά.

Ό παπά-Άντώνης δέν άρκείται νά διαδώση τήν πίστι μόνο στήν ένορία του. Πρίν καιρό μάς ζήτησε νά τοϋ πάρουμε ένα ποδήλατο, γιά νά πηγαίνη πολύ πιό μακριά, νά διδάξη τούς Μαλαουϊανούς. Έμείς αντί γιά ένα τοϋ πήραμε δύο ποδήλατα και τόν συμβουλέψαμε, όταν πηγαίνη μακριά, νά παίρνη μαζί του και έναν κατηχητή γιά νά τόν βοηθάη. Και ό Χριστός μας άλλωστε έστειλε τούς Άποστόλους δύο-δύο. Και ξεκινάει ό παπά-Άντώνης κάθε πρωί πρός διαφορετική κατεύθυνσι. Μέ κόπο και ίδρώτα φτάνει

στήν κάθε περιοχή.

Έτσι έφτασε και στό Μιγκοί πού απέχει τρείς ώρες άπό τήν ένορία του. Οι κάτοικοι δέχτηκαν μέ πολύ καλή διάθεσι τό κήρυγμα του και σύντομα άναπτύχθηκε εκεί νεοϊδρυθείσα ένορία, πού κάθε μέρα αύξανε όλοένα και περισσότερο τά μέλη της, μέ τήν άπαίτησι πιά όλων νά έρθη ή άγια ώρα νά βαπτιστοϋν.

Μά ό παπά-Άντώνης έκανε και κάτι άλλο πολύ ξεχωριστό. Η Όρθοδοξία δέν έχει σύνορα. Ούτε και ή καρδιά τοϋ παπά-Άντώνη έχει σύνορα. Όλους τούς βλέπει τό ίδιο. Όλους τούς αγαπά. Θέλει ή Όρθοδοξία νά φτάση παντοϋ. Τήν όμολογεί. Είηαι όμολογητής και κατευθύνεται ή συνείδησι και ή καρδιά του άπό τό Άγιο Πνεϋμα, πού τόν φωτίζει και καθοδηγεί. Ένεργεί ταπεινά, ζώντας στήν ύπακοή και τήν εύχή τοϋ πνευματικού του πατέρα και τοϋ έπισκόπου του.

Τό ξεχωριστό και ή έκπληξι πού έκανε τούτη τή φορά είηαι τό έξής: Η χώρα του, τό Μαλαουί, συνορεύει μέ τή Μοζαμβίκη. Άπό τό Παλόμπε πού βρίσκεται ή ένορία τοϋ παπά-Άντώνη, τό πλησιέστερο χωριό τής Μοζαμβίκης, στό σύνορα δηλαδή, απέχει έννιά ώρες άπόστασι. Και ό καλοκάγαθος ίερέας μας τό τόλμησε. Συγκινηθήκαμε πολύ. Γιά ένα μεγάλο χρονικό διάστημα έπαιρνε τό ποδήλατό του και επί έννιά ώρες ποδηλατοϋσε, ώστε νά φτάση στό σύνορα τής διπλανής χώρας στή Μοζαμβίκη. Δίδαξε τήν πίστι και πολλοί πίστεψαν. Συγκινηθήκαμε πολύ άπό τήν τόλμη του. Ό κόπος του πολϋς. Η θυσία μεγάλη. Ρίσκαρε συνεχώς τή ζωή του, διότι ύπάρχει μεγάλη έγκληματικότητα. Βρέθηκε μόνος μέ τό ποδήλατό του σέ ξένη περιοχή. Άγνωστη. Στο έλεος τοϋ Θεοϋ. Μοναδική του έλπίδα ό Κύριος. Όπως μάς είπε, έπαιρνε κουράγιο κρατώντας τό κομποσχοινάκι του και λέγοντας τήν εύχή τοϋ Ίησοϋ και στίς δύο γλώσσες: Lord Jesus Christ have mercy upon me στό άγγλικά, μά και στό τσιτσέουα.

Και διδάξε μέ σθένος και παρρησία. Μέ τό τριμμένο ράσο και τόν ξύλινο σταυρό γιά νά ξεχωρίζη και νά όμολογη όχι μόνο μέ τά λόγια αλλά και μέ τήν έμφάνισι και τό παρουσιαστικό. Τούς είπε γιά τήν Μητέρα Έκκλησία, τήν Όρθοδοξία, τούς είπε γιά τό σχίσμα, τούς είπε γιά τίς αίρέσεις- ότι μόνον ΜΙΑ είηαι ή Άλήθεια και στους κόλπους τής Όρθοδοξίας θά μπορέσουν νά λατρέψουν σωστά τόν Τριαδικό Θεό και νά φτάσουν άκόμα και στήν άγιωσύνη. Οι κάτοικοι τής Μοζαμβίκης σέ αυτό τό συνοριακό

“Έξω από τόν Ι. Ναό τών Αρχαγγέλων στό Παλόμπε του Μαλάουϊ τά πλήθη ἔχουν συρρεύσει γιά νά συμμετάσχουν στό Ἱερό Μυστήριο τῆς ὁμαδικῆς Βαπτίσεως.”

χωριό ἄκουγαν προσεκτικοί γιά πολύ καιρό, ἐκτιμοῦσαν βαθύτατα τό τί ἔκανε γι' αὐτούς ὁ παπά-Αντώνης, ἐννιά ὥρες μέ τό ποδήλατο νά φτάση κοντά τους, νά τούς διδάξη, νά κοιμηθῆ τό βράδυ, τό ἐπόμενο πρωί πάλι διδασκαλία καί μετά ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς· ἐννιά ὥρες πάλι ὥσπου νά βρεθῆ στήν ἀγαπημένη του ἐνορία τών Αρχαγγέλων. Πῶς νά μήν εὐλογῆση ὁ Θεός τούς κόπους, τή μαρτυρία καί τό μαρτύριό του! Ἀπέδωσε λοιπόν καρπούς.

.....
Ἡ μεγάλη μέρα ἔφτασε. Ἐφτασαν ὅλοι στή σωστή ὥρα. Ἀπό τά χαράματα μᾶς περίμεναν. Μαζί μέ ἄλλους ἰθαγενεῖς ἱερεῖς μας, φτάσαμε στό Παλόμπε. Ὁ δραστήριος παπά-Αντώνης τά εἶχε ὀργανώσει ὅλα. Καί ἀπό τίς δύο περιοχές εἶχαν μαζευτεῖ 220 ἄτομα κατηχούμενοι. Χρειάζεται πολλή ὀργάνωση αὐτό. Ἦρθαν ἀπό μακριά. Ἐπρεπε νά τούς ταῖσουμε, νά τούς περιθάψουμε, ὥστε νά ἀνακτήσουν δυνάμεις καί νά μπορέσουν σῶσι νά ἐπιστρέψουν στίς περιοχές τους. Μήν ξεχνᾶμε μέσα σέ αὐτό τό καινούριο ποίμνιο δέν εἶναι μόνον δυνατοί ἄντρες· βρίσκονται καί γυναῖκες καί μικρά παιδιά. Βρίσκονται ἠλικιωμένοι καί κάποιοι ἄρρωστοι. Ὅλοι αὐτοί ἔπρεπε νά βαπτιστοῦν καί νά ἐπιστρέψουν στά χωριά τους.

Οἱ βαπτίσεις ἄρχισαν 8 τό πρωῖ. Συνεργαστήκαμε τέσσερις ἱερεῖς. Ὁ παπά-Ἰεζεκιήλ, ὁ παπά-Νικόδημος, ὁ παπά-Αντώνης ἐργάστηκαν μέ ζήλο. Ἄλλος βάπτισε, ἄλλος λάδωνε, ἄλλος τούς ἔχριε μέ

τό Ἅγιο Μύρο. Ἡ ἄρμονικότητα καί ἡ συνεργασία ἄψογη. Διότι, ὅταν ὑπάρχη ταπεινώσι καί αὐτοθυσία, συγκινεῖται τόσο ὁ Θεός, πού στέλνει τίς εὐλογίες Του πλουσιοπάροχα. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἦταν ἐκεῖ. Οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐκεῖ. 220 ἄγγελοι δόθηκαν ἐκείνη τήν ἡμέρα, νά προστατεύουν καί νά φωτίζουν τούς 220 νεοφώτιστους.

Ἱστορική καί μεγάλη στιγμή. Ἄν γιά μία ψυχὴ πού ἐπιστρέφει στόν Οὐράνιο Πατέρα κάνουν τόσες χαρές οἱ ἀγγελικές δυνάμεις, τότε τί νά ποῦμε γιά τίς 220 ψυχές πού ἄφησαν τίς αἰρέσεις καί ἐπέστρεψαν στήν Ὀρθοδοξία, ὅταν μυρώθηκαν καί βαπτίστηκαν ἀληθινά καί ἔγκυρα, διότι ἔγκυρα εἶναι μόνο τά Ἅγια Μυστήρια τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας μας. Ἐγινε ἡ πλήρης κατάδυσι σέ ὅλους στό μεγάλο βαπτιστήριο, ὅσο πιό σωστά μπορούσαμε. Καί γι' αὐτό χρειάστηκαν πολλές ὥρες. Ὅλη τή μέρα βαπτίζαμε. Τό βράδυ ὀλοκληρώθηκαν καί τά δύο Μυστήρια. Οἱ βαπτίσεις καί μετά οἱ γάμοι. Χωρίς κανένα διάλειμμα. Νηστικοί ὅλοι περίμεναν τή σειρά τους. Φορώντας τόν ἄσπρο χιτῶνα τους μέ ὑπομονή περίμεναν στή σειρά νά τούς φωνάξουν οἱ τέσσερις ἱερεῖς. Ἐνας κατηχητής φώναζε τά καινούρια ὀρθόδοξα ὀνόματά τους· δόθηκαν ἀλήθεια πολλά ὀνόματα· Σταῦρος, Ἐλένη, Κωνσταντῖνος, Νικόλαος... καί τόσα ἄλλα, πού ὅλοι ἀπό τώρα θά ἔχουν. Οἱ ἅγιοι εὐφραίνονται· θά τούς ἔχουν τώρα ὡς προστάτες.

Ἡ χαρά εἶναι πιά ἐκδηλη στά πρόσωπα ὄλων.

**Ὁ παπά-Αντώνης μέ
ζήλο καί αὐτοθυσία πε-
ριέρχεται ἐκτεταμένες
περιοχές μέ ποδήλατο,
γιά νά μεταδώσῃ στίς
ψυχές τῶν ἰθαγενῶν
ἀδελφῶν τήν Ὁρθόδο-
ξο Πίστι.**

Νιώθοντας πολύ ανάξιοι νά ἐπιτελοῦμε τέτοια ἔργα, ζητήσαμε ἀκόμα μία φορά συγγνώμη ἀπό τόν Θεό πού τό τολμήσαμε. Ἐλπίζουμε νά συγχωρήσῃ τίς ἀδυναμίες καί τίς ἐλλείψεις μας. Ἐλπίζουμε νά εὐλογήσῃ γερά τή μικρή ἱεραποστολή μας. Ἐλπίζουμε καί προσευχόμαστε νά ἐγκαθιδρυθῇ γερά ἡ Ὁρθοδοξία στό Μαλάουϊ καί παντοῦ. Ἡ Παναγία, ἡ Μητέρα ὄλων μας πού δέεται στόν Υἱό Της νά προστατεύῃ, νά σκέπη, νά φυλάττῃ τούς νεοφωτίστους ἀδελφούς μας. Οἱ ἅγιοι νά πρεσβεύουν γι' αὐτούς. Ἡ προστασία τῆς Θεοτόκου καί ἡ ἀνάγκη πού τήν ἔχουμε εἶναι ἀπερίγραπτη. Νά τή ζητοῦμε καί μᾶς τή δίνει. Καί ἔτσι προχωράει τό ἔργο τοῦ Θεοῦ· μέ τή Χάρι Του καί τίς πρεσβεΐες τῆς. «Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς», λέμε στήν προσευχή μας. Αὐτά τά ξέρει ὁ παπά-Αντώνης. Καί γι' αὐτό πέτυχε κάτι τέτοιο. Ἡ θυσία του ἔφτασε στόν οὐρανό σάν προσευχή.

Τό βράδυ, ὅταν ὀλοκληρώσαμε τά πάντα, δόθηκαν οἱ τελευταῖες συμβουλές πρὸς ὄλους· ὅλοι ἄκουγαν μέ προσοχή παρόλη τήν κούρασι. Πάνω ἀπ' ὅλα ἐπικεντρωθήκαμε νά τούς ποῦμε νά κρατήσουν τήν πίστι γερά καί νά τήν ὁμολογοῦν μέ θάρρος. Νά προσεύχωνται, νά χρησιμοποιοῦν τά ὀρθόδοξα προσευχητάρια πού τούς δωρίσαμε· νά κάνουν μετάνοιες, νά λένε τήν εὐχή τοῦ Ἰησοῦ, τά ζευγάρια πού παντρεύτηκαν νά εἶναι ἀγαπημένα καί μονιασμένα καί νά ἀνατρέφουν τά παιδιά τους «ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου».

Μιλήσαμε εἰδικά καί στούς νεοφωτίστους τοῦ συνοριακοῦ χωριοῦ. Τούς εἶπαμε ὅτι ὁ παπά –Αντώνης ὀλοκλήρωσε τίς ἐπισκέψεις του στήν περιοχή τους. Τούς δίδαξε καί ἔφτασαν στόν τελικό προορισμό τους πού εἶναι τό βάπτισμα. Ἀπό τώρα εἶναι δικό τους χρέος νά ἐπισκέπτονται ἔστω καί μία φορά τό μήνα τήν ἐνορία τῶν Ἀρχαγγέλων στό Παλόμπε γιά τή Θεία Λειτουργία, γιά ἐξομολόγησι καί Θεία Κοινωνία, ὥστε οἱ δυνάμεις τοῦ παπά-Αντώνη νά ἀνασπταχθοῦν καί νά μπορῇ ἐλεύθερος νά ὀρμήσῃ καί πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις καί νά ἰδρῦσῃ καινούριες ἐνορίες καί ἄλλοῦ. Ἔτσι θά μπορῇ νά ἐπικεντρωθῇ στά καθήκοντά του καί θά μπορέσῃ νά ποιμάνῃ τό ὄλοένα αὐξανόμενο ποίμνιό του. Ὅλοι συμφώνησαν καί ὑποσχέθηκαν ὅτι θά ἔρχωνται στό Παλόμπε, ὅση ἀπόστασι κι ἂν χρειασθῇ νά διανύσουν, διότι τό δῶρο πού τούς δόθηκε εἶναι ἀνεκτίμητο.

Ἀφοῦ εἶπαμε αὐτά καί ἄλλα πολλά, ἀποχωρήσαμε ὅλοι μας καί πήραμε τό δρόμο τοῦ γυρισμοῦ μέ κατεύθυνσι ὁ καθένας στόν τόπο πού διαμένει. Μετά ἀπό δύο ὥρες ὀδήγησι μέ τό αὐτοκίνητο φτάσαμε στό Μπλαντάιαρ. Ἐκεῖ ἀποσυρθήκαμε πιά στά δωμάτιά μας σκεπτόμενοι τά ὅσα περάσαμε ὄλη τήν ἡμέρα καί τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Τόν δοξάσαμε γιά μία ἀκόμα φορά καί Τόν παρακαλέσαμε νά κρατήσῃ αὐτό τό ποίμνιο καί νά τοῦ χαρίσῃ τόν Παράδεισο.

Ἀδελφοί μου, θά ἤθελα νά σᾶς παρακαλέσω

